

24.170
426/409
657

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ

ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΔΕΣΠΑΡΘΕΝΟΥ

ΜΑΡΙΑΣ

Εἰς τὸ ὑπερφυῖς Θαῦμα, ὅπερ ἐνήργησε διὰ τῆς παρσέπτου Θείας
Εἰκόρος αὐτῆς, τῆς ἐπιλεγομένης ΜΥΡΤΙΔΙΟΤΙΣΣΗΣ
ἐν τῇ Νίσσῃ Κυθήρων, ὅτε τὸν Παράλυτον ἤγειρε 1722.
μετὰ τεσσαράκοιτα ἡμέρας τῆς ἀγίας αὐτῆς
Κοιμήσεως 24 Σεπτεμβρίου.

Συντεθεῖσα μὲν παρὰ τοῦ Θεοφιλεστάτου, καὶ Σοφωτάτου

Κ. ΣΩΦΡΟΝΙΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΥΘΗΡΩΝ

ΤΟΥ

ΠΑΓΚΑΛΟΥ

Ἀντιγραφεῖσα δὲ παρὰ τοῦ ἐλαχίστου δούλου αὐτῆς μακαρίτου
εὐγενοῦς,

ΔΟΜΕΝΙΚΟΥ ΒΕΝΕΡΙΟΥ

Πλειστοῖς καὶ ἐξαισίσις τερατουργήμασι εὐεργετηθέντος
παρὰ τῆς αὐτῆς ἀγίας Εἰκόρος.

ΕΝ ΣΜΥΡΝῃ.
ΤΥΠΟΣ Ν. ΧΕΛΜΗ

1879.

Δέσεις τῶν δούλων τῆς Ἀειπαρθένου παραδεδομένων τῇ Χάριτι Αὐτῆς Ἰωάννου
Δ. Κουμесоπούλου καὶ τῶν σὺν αὐτῇ καὶ πάντων τῶν συνδραμόντων.

ΜΗΝΟΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΚΔ΄.

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τοῦ φρικτοῦ Θαύματος, τῆς Ὑπερευλογη-
μένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρ-
θένου Μαρίας, γεγονότος ἐν τῷ πανσέ-
πτῳ αὐτῆς Ναφ τῶν Μυρτιδίων, ἐν
τῇ Νήσῳ Κεθῆρων, ὅτε τὸν Παράλυτον ἤγειρε 1722.

Ἐσπέρας ἐν τῷ μεγάλῳ Ἐσπερινῷ μετὰ τὸν Προοίμιον, ἰδὲ
Μακάριος ἀνὴρ, τὸ ἀ. Ἀντίφωνον εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκρα-
ξα, ἰστώμεν στίχους 1 στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος ἀ.

Ω ΤΟΥ ΠΑΡΑΔΟΞΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΣ.

Ω ΤΟΥ παραδόξου Θαύματος, τοῦ φανέντος ἡμῖν ἐν τῇ μνήμῃ
σήμερον, τῆς μόνης τὸν Ποιητὴν ἡμῶν καὶ Κύριον, τεκούσης
ἄνευ σποράς, ἀνερμηνεύτως ἀρρήτως ὡς ἄνθρωπον, καὶ πόθῳ
τοὺς εὐσεβεῖς, πρὸς εὐφροσύνην καὶ ἤχον ἐόρτιον, καὶ πρὸς εὐ-
ωχίαν θείαν προσκαλοῦντος ἅπαντας, τῇ Παρθένῳ κραυγάζειν
χαῖρε πάντων ἡ ἀντίληψις.

Βαβαὶ τῶν σὼν θαυμασίων ἀγνή, ὅτι ἀνεδείχθη πηγὴ θαυ-
ματόβρυτος, ὃ πάνσεπτος καὶ τερπνός, καὶ θεὸς οἶκός σου
συνδράμωμεν οὖν πιστοὶ, καὶ χαρμολύπῳ οἱ πάντες ὀψόμεθα,
τὸ μέγα καὶ θαυμαστόν, καὶ ὑπερένδοξον ἔργον γεραίροντες,
τῆς πανυπεράγνου Κόρης, τὸ λαμπρὸν τεράστιον ἦν πιστῶς
προσκυνοῦμεν, τὸν Παράλυτον γὰρ ἤγειρε.

Τὴν σὴν ὑμνοῦσι μετὰ στασιν, Θεομήτορ Κόρη, ἁσωμάτων
τάξεις τε, τὴν δόξαν σου καὶ λαμπρότητα γεραίρουσσι. συμ-
φώνως οὖν καὶ ἡμεῖς, πάντων τὰ στίφη πιστῶς συγχοροῦμεν
σοι, ἐν φόβῳ τε καὶ χαρᾷ, τὴν θαυματόβρυτον ταύτην πανή-
γυριν, τῆς σῆς πανενδόξου μνήμης, τεσσαρακονθήμερον, καὶ
πιστῶς προσκυνοῦμεν, τὴν πανσέβαστον Εἰκόνα σου.

Χαῖρε τῶν πιστῶν τὸ καύχημα, ὅτι σὺ ὑπάρχεις πάντων
τῶν προσφύγων σου, ἡ σκέπη τε καὶ ἐλπίς καὶ καταφύγιον.

διό τιμῶμεν τὴν σὴν τεσσαρακονθήμερον πάντες ἑόρτιον, Παρ-
θένη Μήτηρ Θεοῦ, καὶ εὐφροσύνως δοξάζομεν ἅπαντες, τὸ ὑ-
περφύες σου θαῦμα, ὅτι τὸν Παράλυτον, πολυχρόνιον ὄντα, ὑ-
γιὴ ὅλον ἐτέλεσας. *ἦτο γ' ἡ ἀρχαὶ θείας ἐν ὁρμύσειον 4 γ' ἡμερίας*
καὶ ἡμερίας Ἐτέρα προσόμια, ἡχος ὁ αὐτός τα ψάλλον ἐν Κήδωρε
Τῶν Οὐρανίων ταγματῶν.

Τῶν Κυθηραίων ἡ Νῆσος, σήμερον τέρπεται ἐν τῇ μεγα-
λουργίᾳ, καὶ θαυμαστοποιῖα, τῆς πάντων Βασιλίσσης μητρὸς
τοῦ Θεοῦ, ὅτι πηγὴ ἀνεξάντλητος, νῦν ἐπεφάνθη ὁ θεὸς ταύ-
της Ναός, ἱεμάτων τοῖς προστρέχουσι.

Δεῦτε πιστοὶ ἐπαξίως χειρὰς κροτήσωμεν, ἐν πίστει τε καὶ
πόθῳ, τῇ Παρθένῳ βοῶντες. χαῖρε ἡ Ζωοδόχος θεῖα Πηγὴ,
τὰς ἰάσεις ἡ βλύζουσα, τοῖς ἀδιστακτως αἰτούσι, καὶ τῷ Ναῷ
τῷ πανσέπτῳ σου προστρέχουσι.

Ρεῖθρα ἰάσεων βλύξεις τοῖς Κυθηραίοις ἀγνή, καὶ παῖσιν
ὀρθοδόξοις, τοῖς πιστῶς σε τιμῶσι, καὶ πόθῳ προσιοῦσι τῷ σῶ-
Ναῷ, καὶ γὰρ Πηγὴ ἀνεξάντλητος, πάντων θαυμάτων ὑπάρ-
χει ζωοποιός, καὶ Παράλυτον συνέσφιγξε.

Ρητρεῦσαι βρότειος γλῶσσαι οὔτε μὴν ἄλλος, ἀξίως τὰ σὰ
Κόρη, δύναται μεγαλεῖα, ἀλλ' οὖν νῦν ὁλοφύγως πόθῳ πολ-
λῷ, μακαρίζομεν ἄρχαντε, σὼν θαυμασίῳ τὴν ἄβυσσον οἱ
πιστοί, καὶ τιμῶμεν τὴν Εἰκόνα σου. *Ἀδελφὰς ἀρχαὶ θεῖας καὶ ἡμερίας*
Ἀδελφὰ καὶ νῦν, ἡχος π.λ. δ'.

ΤΙΣ μὴ θαυμάσει; τίς μὴ δοξάσει, Θεοτόκε ἀειπάρθενε, τὰ
πολλὰ καὶ ὑπὲρ φύσιν σου τερατουργήματα; οὐ μόνον γὰρ Πα-
ράλυτον προσελθόντα σοὶ πιστῶς, θαυμασίως ἰάτρευσας· ἀλ-
λὰ καὶ νῦν καὶ πάντοτε, τοῖς αἰτούσι σε πόθῳ, τὰ αἰτήματα
παρέχεις· διὸ ἄρχαντε Θεόνυμφε εὐχαρίστως σε γεραίροντες,
τὴν ἀνωτέραν τῶν Χερουβιμ, καὶ καθαρωτέραν τῶν Σεραφιμ,
ἐσυγκρίτως πόθῳ δεόμεθα τὴν σὴν βοήθειαν ἡμῖν δώρησαι,
καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰσοδος, ὥς ἰσαρὼν, τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀ-
ναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

ΕΞΗΛΘΕΝ Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ ὄρεα τοῦ ὄρκου, καὶ ἐπορεύθη
εἰς Χαρρὰν, καὶ ἀπῆλθεν ἐκεῖ· ἐδοῦ γὰρ

ὁ ἥλιος καὶ ἔλαθεν ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ τόπου, καὶ ἔθηκε πρὸς
κεφαλῆς αὐτοῦ. καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ, καὶ ἐνοπι-
άσθη, καὶ ἰδοὺ κλίμαξ ἐστηριγμένη ἐν τῇ γῇ, ἧς ἡ κεφαλὴ
ἀφικνεῖτο εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ οἱ Ἀγγελοὶ τοῦ Θεοῦ ἀνέβαι-
νον, καὶ κατέβαινον ἐπ' αὐτήν· ὁ δὲ Κύριος ἐπεστήρικτο ἐπ'
αὐτῇ, καὶ εἶπεν· ἐγὼ ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ τοῦ Πατρὸς σου, καὶ ὁ
Θεὸς Ἰσαὰκ, μὴ φοβοῦ· ἡ γῆ ἐφ' ἧς σὺ καθεύδεις ἐπ' αὐτῆς,
σοὶ δώσω αὐτήν, καὶ τῷ σπέρματί σου, καὶ ἔσται τὸ σπέρμα
σου ὡσεὶ ἄμμος τῆς γῆς, καὶ πλατυνθήσεται ἐπὶ θάλασσαν,
καὶ λίθον, καὶ βορρὰν καὶ ἐπὶ ἀνατολάς, καὶ ἐνευλογηθήσου-
ται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου.
καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μετὰ σοῦ διαφυλάσσω σε ἐν τῇ ὁδῷ πάσῃ οὐ
ἐὰν πορευθῇς, καὶ ἐπιστρέψω σε εἰς τὴν γῆν ταύτην. ὅτι οὐ
μῆσε ἐγκαταλείπω, ἕως τοῦ ποιῆσαι με πάντα ὅσα ἐλάλησα
σοι· καὶ ἐξηγέρθη Ἰακώβ ἐκ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ, καὶ εἶπεν· ὅτι
ἔστι Κύριος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδειν, καὶ ἐφο-
βήθη, καὶ εἶπεν· ὡς φοβερός ὁ τόπος οὗτος, οὐκ ἔστι τοῦτο,
ἀλλ' ἡ οἰκὸς Θεοῦ, καὶ αὕτη ἡ πύλη τοῦ Οὐρανοῦ.

Προφητείας Ἰεζεκιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

ΕΣΤΑΙ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὁγδόης, καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν
οἱ Ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ
τὰ τοῦ Σωτηρίου ὑμῶν· καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς λέγει Κύριος·
Κύριος· καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν ἁγίων
τῆς ἐξωτέρας, τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς, καὶ αὕτη ἦν
κεκλεισμένη· καὶ εἶπε πρὸς με· ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται
οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς, ὅτι Κύ-
ριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλει-
σμένη· διότι ὁ ἡγούμενος οὗτος κάθηται ἐν αὐτῇ τοῦ φαγεῖν
ἄρτον· κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Αἰλὰμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ
κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. καὶ εἰσῆγαγέ με κατὰ τὴν
ὁδὸν τῆς πύλης τῶν ἁγίων τῆς πόλεως Βορρὰν κατέναντι τοῦ
οἴκου, καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος Κυρίου.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἡ ΣΟΦΙΑ ὠκοδόμησεν ἐαυτῇ οἶκον, καὶ ὑπῆρξεν στύλους ἐ-
πτά. ἐσφαξέ τὰ ἐκυτῆς θύματα, καὶ ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα

τὸν ἐκυτῆς οἶνον, καὶ ἡτοιμάσατο τῆς ἐκυτῆς τράπεζαν. ἀπέστειλε τοὺς ἐκυτῆς δούλους συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος, ἐπὶ κρατῆρα λέγουσα· ὅς ἐστιν ἄφρων ἐκκλινάτω πρὸς με. καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρονῶν εἶπεν· ἔλθετε φάγετε τὸν ἐμὸν ἄρτον, καὶ πίετε οἶνον ὃν κεκέρκακα ὑμῖν. ἀπολίπετε ἄφροσύνην, καὶ ζήσεσθε· καὶ ζητήσατε φρόνησιν ἵνα βιώσητε, καὶ κατορθώσητε σύνεσιν ἐν γνώσει. ὁ παιδεύων κακοὺς λήφεται ἐκυτῶ ἀτιμίαν. ἐλέγχων δὲ τὸν ἄσεβῃ μωμῆσεται ἐκυτόν. οἱ γὰρ ἔλεγχοι τῷ ἄσεβεῖ μώλωπες αὐτῷ. μὴ ἔλεγχε κακοὺς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε. ἔλεγχε σοφὸν, καὶ ἀγαπήσει σε. δίδου σοφῷ ἀφορμὴν, καὶ σοφώτερος ἔσται. γινώριζε δικαίῳ, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι. ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου, καὶ βουλή ἀγίων σύνεσις. τὸ δὲ γινῶναι Νόμον διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πολὺν ζήσεις χρόνον, καὶ προστεθήσεται σοὶ ἔτη ζωῆς.

Εἰς τὴν Λιτὴν ἰδιόμελα, ἦχος β'.

ΜΕΓΑ καὶ παράδοξον θαῦμα τοῖς πᾶσιν ἐπέλαμψε, τῆς Θεοτόκου ὁ Ναός. ἐν τούτῳ γὰρ προστρέχοντες ἐν πίστει ἀδιστάκτῳ, τὰ αἰτήματα λαμβάνομεν, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως. ἡ γὰρ χάρις κατόκησε τῆς Πανάγνου ἐν αὐτῷ· διὸ πάντες προσεῖπόμεν. Δέσποινα ἀγνή τοὺς σὲ τιμῶντας καὶ ἑορτάζοντας, περιφρούρει καὶ σκέπε, ἐκ παντοίων κινδύνων καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτὸς.

ΜΕΓΑΣ ἦχος τῶν ἑορτάζόντων πέφηνεν, ἡ θαυματουργήσις ἀγνή, τῆς πανσέπτου καὶ παντίμου σου Εἰκόνης. ὅτι τὸν παράλυτον ἤγειρε, καὶ τὴν Νῆσον ταύτην περιέπει ἀπὸ παντοίων κινδύνων. διὸ πάντες πιστοὶ ἐν φωναῖς ἀγαλλιάσεως, μεγαλύνομεν τὸ ὄνομά σου Δέσποινα, καὶ δοξολογοῦμέν σε πᾶσαι αἱ γενεαὶ τῶν πιστῶν.

Δόξα, καὶ γλῶσ. ἦχος πλ. β'.

ΣΗΜΕΡΟΝ συγκαλεῖται ἡμᾶς τὰς ὀμηγύρεις τῶν πιστῶν, ἡ πανέορτος καὶ πανθαύμαστος πανήγυρις, τῆς παννυμφήτου Θεομήτορος. δεῦτε οὖν φιλέορτοι, καὶ φιλόδουλοι τῆς ἡμῶν Δεσποίνης, ἑορτάσωμεν ψαλμικῶς, τὴν πάνσεπτον μεγαλοουργίαν αὐτῆς, ἐπὶ τῇ θείᾳ νεύσει τῇ χαριτοδότη τῆς παντίμου αἰ-

τῆς Εἰκόνης. ἰδοὺ γὰρ οἱ προστρέχοντες πίστει καὶ πόθῳ πρὸς αὐτήν, κορέννυνται ἰάματα ψυχῶν τε καὶ ἰσχυμάτων· οὐ μόνον γὰρ παράλυτον θαυμάσιως συνέσφιγγεν, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν αἰῶνησιν τοῖς πᾶσι χορηγεῖ. πάντες οὖν ἐκβοήσωμεν. φύλαξον ἡμᾶς πανάχραντε Θεοτόκε, ἐκ τῶν ἀθέων βαρβάρων· καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος δ'.

Ἐδωκας σημείωσαι.

ΔΕΥΤΕ νῦν φιλέορτοι, δεῦτε πιστῶν πάντων σύλλογος, δεῦτε ἄσμασι μέλψωμεν, δεῦτε ἐπαινέσωμεν, μητρόθεον Κόρη, διάσωμα πάντων, δεῦτε συμπάλλωμεν θερμῶς, αὐτῆς τὰ θεῖα μεγαλοουργήματα, καὶ πόθῳ μελωδῆσωμεν, τὸν ὕμνον τὸν Ἀρχαγγελικόν. χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε, μετὰ σοῦ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

στίχ. Μηροθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΘΗΜΕΡΟΝ, τῆς παναγίας κοιμήσεως, τῆς Μητρός τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, δεῦτε νῦν φιλέορτοι, τιμῆσωμεν πάντες, ἐν πίστει καὶ πόθῳ, καὶ εὐλαβεῖα προσεχῶς, αὐτῆς ὕμνήσωμεν τὰ θαυμάσια, καὶ πάντες προσκυνήσωμεν, αὐτὴν τὴν πάντων Βασιλίσσαν, καὶ σὺν φόβῳ βοήσωμεν χαῖρε θαῦμα παγκόσμιον.

στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου ἡμιταρεύουσιν.

ΝΥΝ σε μακαρίζομεν, καὶ εὐλαβῶς προσκυνούμεν σε, μετὰ φόβου καὶ πίστεως, θερμῶς μεγαλύνοντες, Θεομήτορ Κόρη, τὰ σὰ μεγαλεῖα, αἱ γενεαὶ πᾶσαι πιστῶν· ὅτι παρέχεις θεῖα δωρήματα, τοῖς πόθῳ προσιοῦσί σοι, καὶ ἱατρύεις νοσήματα καὶ Παράλυτον ἡγείρας, τὸν πιστῶς προσελθόντα σοι.

Δόξα καὶ γλῶσ. ἦχος πλ. α'.

Ω ΤΩΝ πολλῶν σου θαυμάτων ἀγνή. πῶς ταύτῃ τῇ τῶν Κυθηραίων Νήσῳ, δέδωκας εἰς ἐπίσχεψιν τὴν θείαν σου Εἰκόνα. πηγὴ γὰρ θαυμάτων τοῖς προστρέχουσιν ὑπάρχει. δι' ἧς ἡμῖν τὰς ἐνεργείας τὰς σὰς φανεροῖς· καὶ γὰρ τὸν προσιόντα σοι Παράλυτον ποτὲ ζεούση τῇ ψυχῇ, λαμπρῶς ἱάτρευσας, καὶ τὴν τῶν ἄρθρων ρῶσιν δέδωκας αὐτῷ. ἄλλ' ἢ πάντα τὰ πρὸς βο-

ἤθειαν ἡμῖν ἀπονέμουσα, οὐ μόνον αὐτὸν ὑγιῇ ἐπέλεσας, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς πίστει τε καὶ πόθῳ σοι προστρέχοντας, χαρίσμασιν ἰσσεως πλουτίζεις· ἐν ἀνάγκαις γὰρ καπιδόμεν, τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐναργῶς τὴν ἐπικουρίαν σου, καὶ ἀνομβρίας αὐχμὸν, καθ' ἐκαστὴν θεραπεύεις, διὸ καὶ αἱ καρδίαι ἡμῶν πρὸς τὸν πόθον σου ἀναφλέγονται, καὶ μετὰ πίστεως συναθροισθέντες τῷ σὺ Ναῶ, δοξάζομεν τὰ μεγαλεῖα σου, καὶ πόθῳ δεόμεθα ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

ΛΑΟΙ νῦν κροτήσωμεν, δεῦτε τὰς χεῖρας πιστῶς, καὶ ἄσωμεν ἄσματος τῇ Θεομήτορι, ἐν πόθῳ κραυγάζοντες· χαῖρε ἡ προστασία πάντων τῶν δεομένων· χαῖρε ἡ Σωτηρία τῶν τιμῶντων σε πόθῳ· χαῖρε ἡ τῷ Παρὰλύτῳ τὴν ἰσιν βραβεύσασα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ Η ΣΥΝΗΘΗΣ ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑ.

Εἰς τὴν πρώτην στιχολογίαν Κάθισμα, ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

ΔΕΥΤΕ πάντες οἱ πιστοὶ, δεῦτε θεάσασθε θερμῶς, θαῦμα παρὰδοξον καὶ γὰρ, σήμερον ἐλαμψεν ἡμῖν, ἐν τῇ πανσέπτῳ καὶ τεσσαρακονημέρῳ, ἡμέρᾳ τῆς ἀγνῆς θείας κοιμήσεως, ἐν ἣ λαμπρῶς τελοῦμεν τὴν πανήγυριν, πᾶς ὁ λαὸς καὶ παῖδες τῶν Κυθηραίων· καὶ γὰρ Παρὰλύτον ἡγείρεν ἡ Θεοτόκος, ἐν τῷ ἁγίῳ τῶν Μυριτίδιων Ναῶ αὐτῆς.

Αἶς.

Εἰς τὴν β'. στιχολογίαν Κάθισμα, ἦχος πλ. δ'.

Τὸ προσταχθέν.

ΤΩΝ Ὁρθοδόξων ὁ πιστὸς σύλλογος θεὸς, ἐν τῷ πανσέπτῳ σου Ναῶ Κόρη πανάχαρante, μετὰ πόθου προθύμως νῦν προσπελάζων, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου κράζει θερμῶς. ἐν ὧρα τῆς καταδίκης τε καὶ ὀργῆς, τῆς μελλούσης Κολάσεως, λύτρωσαι πάντας τοὺς πιστοὺς, καὶ σωτηρίαν δώρησαι τοῖς πιστῶς προσκυνούσι σε.

Εἰς τὸν Πολυέλεον Κάθισμα, ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

ΔΑΒΙΤΙΚΩΣ νῦν οἱ πιστοὶ μελωδοῦμεν, τὰ μεγαλεῖα σου ἀγνῇ Θεοτόκε, καὶ μετὰ πόθου κράζομεν βοῶντες θερμῶς, ὅτι σὺ παρίστασαι ὡς παντάνασσα Κόρη, ἐκ δεξιῶν πανάχαρante

τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, διὸ μὴ πάσης βοηθεῖν, τοῖς ἐκ νουνοῦσι τὰ θεῖά σου θαύματα.

Οἱ ἀραβαθοὶ. τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου.

Προκείμενον ἦχος δ'. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

στίχ. Ἀκουσον θυγάτερ καὶ ἴδε.

Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας ἐκείνης.

Ὁ Ν'. Δόξα, καὶ νῦν. καὶ τὸ ἰδιόμελον, ἦχος β'.

Μέγα καὶ ποράδοξον θαῦμα. Ζήτει εἰς τὴν λιτήν.

ΕἶΤΑ οἱ Κανόνες, καὶ ὁ μὲν πρῶτος συντεθεὶς παρὰ τοῦ πανσιωτάτου Κ. Μελετίου Καλλοῦ Καθηγουμένου τῆς ἀγκυράνθου ἀγίας Μονῆς, καὶ πρωτοσυγγέλου τῆς καθολικῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης Ἐκκλησίας, περιέχει τοὺς ἐξήκοντα δυνατοὺς κατὰ τὸν μέγαν Ἰωάννην τὸν Δαμασκηνόν, λέγοντα εἰς τὴν ὁκτώηχον εἰς τὸ πλ. δ'. ἤχον, εἰς τὸν Ὁρθρον τῆς τετάρτης, ὡδὴ θ'.

Ἡ θεία κλίτη Σολομών, ἥρ κυκλοῦσι δυνατοὶ νῦν ἐξήκοντα, ῥήσεις τῆς θείας γραφῆς.

Οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἦμῶν ἄδω σοι καιρὸν Παρθένε Μαρία ἀγνή, Μελετίος Καλλοῦ.

Οἱ δὲ ἑτέροι συντετῆσαν παρὰ τοῦ ρηθέντος Σωφρονίου Κυθηραίου,

ὡδὴ, α'. ἦχος α'. ὡδὴν ἐπινίκιον.

Ἰδοὺ καὶ οἱ δυνατοί. Βάτορ.

ΥΜΝΗΣΩΜΕΝ ἅπαντες πίστει καὶ πόθῳ, Μαρίαν τὴν ἄχαρτον, Βάτον ἀκατάφλεκτον, ἣν εἶδε πάλαι Μωϋσῆς, καὶ ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ πάντες δοξάζωμεν.

Ράβδον

Μαρία πανάχαρante Θεοκτῆτορ, σὲ Ράβδον γινώσκωμεν τὴν Ἀκρωνήτιδα. ἐδιδάστησας γὰρ σαρκί, ἀνευ σπορᾶς τὸν Ἰησοῦν, καὶ σὲ δοξάζομεν.

Στάμνον, καὶ Στήλην.

Νομὴν τὴν φερέσβιον πᾶσι παρέχει, ἡ Στάμνος ἡ φέρουσα μάννα τὸ οὐράνιον, Στήλην φωτίζουσα φῶς, τὸν Νέον Κόρη Ἰσραὴλ, διὸ σε δοξάζομεν.

Πλατυτέρα Οὐρανῶν, καὶ Θρόνον.

Ὁ κύριος ἐδειξέ σε Πλατυτέρα, Οὐρανῶν πανάχαρante Θεόνον τε Χερουβικόν. ἐν ᾧ αὐτὸς ὁ Χριστὸς ἐπανεπαύσατο. διὸ πιστῶς σε δοξάζομεν.

Νεφέλην, καὶ Αὐγὴν Μυστικὴν.

Νεφέλην ὀλόφωτα σὺ φωτιεῖς μου, τὸν νοῦν τὸν ἐν πάθεισιν

ἡδονῶν σκοτούμενον· ὡς γὰρ Ἀδύγη ἡ μυστικὴ, φέρεις τὸν ἥλιον Χριστὸν, μεθ' ὃν σε δοξάζομεν.
Ἀνάκτων τὸ καύχημα Νύμφη τοῦ Λόγου, Ἀνασσα δειξὼν με ἀνώτερον, τῶν ἐν ἐμοὶ κραταιῶς βασιλευνόντων παθῶν, ἵνα δοξάζω σε.

Ἔτερος Καρῶν, Σωφρονίου Κυθήρων. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.
Τὴν Μητέρα μέλψομεν ἀρρήτου λόγου.
Ἦχος ὁ αὐτός. Ὡδήν ἐπιτίχιον.

ΤΗΝ θείαν παράσχου μοι Λόγε Σοφίαν, ὑμνήσαι τὴν ἄχραντον τὴν ἀρρήτως τετοκυῖαν, σὲ τὸν ζωῆς χορηγόν, ἀνακηρύττειν τε πιστοῖς τὰ μεγαλεῖα αὐτῆς.

Ἡκούσθη ἐξαίσιον θαῦμα Παρθένου, Παράλυτος ἔρρωται ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς καιροῖς, καὶ ἤλατο ἀληθῶς, ὥσπερ δορκὰς ὑμνολογῶν τὴν εὐσπλαγγίαν αὐτῆς.

Ναῶ νῦν προσέλθετε τῆς Παναμώμου, οἱ νόσοις τρυχόμενοι, καὶ δεινῶς στερούμενοι, δυνάμεων φυσικῶν, ὅπως ὑγίαν ποθητὴν λάβητε πάντων κακῶν.

Μητέρα πανάσπιλον γεγεννηκυῖαν, Υἱὸν Θεοῦ ἀναρχον, εὐφημοῦντες ἄσωμεν, τῶν χαρισμάτων πηγὴν· ῥέει γὰρ ῥεῖθρον μυστικῶς πᾶσι τὴν ἱασιν.

Ἔτερος Καρῶν τοῦ αὐτοῦ, Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε.

ΤΗΝ ἀχλὺν καθάρισον ἀγνή, τοῦ νοός μου Δέσποινα καὶ καταλάμπρυνον νῦν τὴν σκοτόμαιναν, καὶ τὸν ζῶπον τῆς καρδίας μου, σὺ διδοῦσά μοι λόγον· ἢ τὸν λόγον τετοκυῖα. ἵνα ἐν ἀνέσει χαίρων σου ὑμνήσω τὰ θαυμάσια.

Ἡ ἀγία τετοκυῖα Θεὸν πάντων ἀγιώτατον, σὺ καθοδήγησον Κόρη τὸν λόγον μου, καὶ τὴν γλῶσσαν κίνησον, μεγαλύναι εὐφροσύνως τὰ θαύματα, καὶ δοξολογήσαι μόνην σε, τὴν Δέσποιναν τοῦ σύμπαντος.

Θαυμαστός καὶ λίαν εὐκλεής, δέδεικται Πανάχραντε, τῶν Μυρτιδίων ὁ πάνσεπτος οἶκός σου, εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα, ἐν αὐτῷ καὶ γὰρ πᾶσι τοῖς προσπελάζουσι, βρῦεις ἱαμάτων ἀφθονα χαρίσματα Θεόφυμε.

Ὁλοψύχως ἤχθημεν πρὸς σέ, πάντες μετὰ πίστεως, τοῦ ἀ-

νομήσαι τὰ θεῖα θαυμάσια, καὶ τὰ μεγαλεῖα σου. διὸ ἄχραντε Θεοτόκε πᾶσιν ἡμῖν, δώρησαι πταισμάτων καὶ πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν.

Καταβασία. Ἀροίξω τὸ στόμά μου.
Ὡδή, γ'. Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν.

Χαράν, καὶ σωτηρίαν.

ΔΕΙΤΕ πάντες εὐφημήσωμεν, τὴν Χαράν τοῦ Κόσμου ὅτι σωτηρίαν πᾶσιν ἐπεφάνθη, τοῖς πάλαι αἰχμαλώτοις ἄλλοις ἐν πάθεσι, καὶ τὴν ἀπάθειαν διδοῦσα, ἅπαντας πιστοὺς ἑστέρεωσε.

Παρθένον.

Ὡ Παρθενικὸν ἀπάνθημα, τὸ τῆς παρθενίας καύχημα καὶ κλέος, καὶ Μητέρων δόξα· σὺ γὰρ τῆς Παρθενείας τὰ κλειθρα πεφύλαξαι, Χριστὸς ἐκ σοῦ Κόρη τεχθεῖς, ἅπαντας πιστοὺς ἑστέρεωσε.

Παράδεισον, λιμένα.

Σὺ εἰ λογικὸς Παράδεισος, πάντες σὲ ὑμνοῦμεν, Λιμὴν τῶν ἐνζάλῃ κλυδονιζομένων. Θαλάσσης κυμαίνουσης τοῦ βίου πλωτῆρων τε. σῶσον Παρθένε τῶν δεινῶν, ἅπαντας πιστοὺς καὶ στερέωσον.

Σκηνὴν.

Ὁλος οὐρανόςθεν ἤλυθεν ὁ Λόγος τοῖς κάτω, καὶ Σκηνὴν ἀγίαν καὶ καθάραν εὐρών, σε, ὅπως ἐν σοὶ Παρθένε ἀρρήτως κατέφυγεν, οὐδόπως τῶν ἄνωθεν ἀπῶν. σῶσόν με, διὸ καὶ στερέωσον.

Κλίμακα.

Εἶδεν Ἰακώβ σε Κλίμακα, οὐρανοῦ Παρθένε, δι' ἧς καὶ κατέβη ὁ Θεὸς τῶν ὅλων, καὶ σάρκα τὴν βροτείαν ἀρρήτως προσείληφε, καὶ καθηγίασεν αὐτήν, καὶ τῷ Πατρὶ φίλην κατέστησε.

Κολυμβήθραν.

Κάθαρσιν ψυχῆς καὶ σώματος, δὸς καὶ μοι Παρθένε. σὺ γὰρ ἐκκαθαίρεις μολυσμοὺς πταισμάτων, ὅτι Κολυμβήθρα σωτήριος δείκνυσαι, δι' ἧς σωζόμεθα πιστοὶ, καὶ Σωτηρίαν στερεούμεθα.

Ὁ αὐτός. Στερεωθήτω ἡ καρδιά μου
ΝΥΝ ἐπληρώθη ῥῆσις λέγουσα, Ἡσίου τότε ὡς ἔλαφος, χωλὸς ἀλείπεται. ἰδοὺ γὰρ Παραλύτου, ὡς εἶπες, σφυρὰ διελύθησαν. ὄντος θαῦμα παραδόξον.

Τὴν πρὸ τοῦ τόκου Θεονύμφευτον, ἐν δ' αὐτῇ τῇ τόκῳ πα-
νάφθορον, καὶ μετὰ τόκον ἀληθῶς, Ἀειπάρθενον ἅπαντες, ἀ-
νυμνήσωμεν βοῶντες, χαῖρε κόσμου διάσωμα.

Εὖα τὸ πρὶν κατάρτας γέγονε, καὶ φθορᾶς αἰτία τοῖς ἅπα-
σι. σὺ δὲ Παρθένη τηλαυγὴς, εὐλογίας καὶ χάριτος, πέλαγός
τε ἱαμάτων, καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος.

Ρῆσεις σε κλίνην Σολομώντειον, δυνατῶν κυκλούντων σε
Πάναγνε, ἀνακηρύττουσι φαιδρῶς, ἐξ ἧς πᾶς προσερχόμενος,
μετὰ πίστεως λαμβάνει, αἰτημάτων τὰ ἔπαθλα.

Ἄλλως. Τῆς πίστεως ἐν πέτρᾳ.

ΕΥΧΟΜΕΝΟΣ ἐν πνεύματι καὶ καρδίᾳ, ὁρῶν αὐτὸν τελείως
ἱατρευθέντα, Παράλυτος ὑπάρχων πρὶν ὁ σὸς δοῦλος, ἀγνὴ ἐ-
δόξασε, τὰ μεγαλεῖά σου, σὺ μου εἰ βοήθεια κράζων Πανά-
χραντε.

Ὁ πλεῖστος ὄχλος Κόρη τῶν Κυθηραίων, συνήχθη μετὰ
πόθου ἐν τῇ Ναῷ σου, ὑμῶν καὶ μεγαλύνων ἀκαταπαύστως
τὴν θαυματουργίαν, ὅτι συνέσφιγγας τὸν ποτὲ Παράλυτον,
δόξα τῇ δόξῃ σου.

Μεγάλως ἐδοξάσθη ὁ Θεὸς οἶκος, ὁ σὸς Θεοκτῆτορ τῶν
Μυρτιδίων, ἐν ταύτῃ σου τῇ νήσῳ τῶν Κυθηραίων, ἐν κόσμῳ
δὲ παντὶ μακαριοῦσί σε. ἐν αὐτῷ γὰρ ἡγείρας τὸν Παράλυτον.

Καλῶς προσμηνύθης ἡ κολυμβήθρα, προβατικὴ ἡ πάλαι
τῶν ἱαμάτων· πηγὴ γὰρ ἀνεδείχθης ὥσπερ ἐκείνη, ἡγείρας Πα-
ράλυτον, καὶ σὺ πανάχραντε, σήμερον ἱάτρευσας νέον Παρά-
λυτον.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Κάθισμα, ἤχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

ΚΑΤΕΠΛΑΓΗ εὐλαβῶς τῶν Κυθηραίων ὁ λαὸς, καὶ ἐλάμβαν-
εν εἰς νοῦν, τῶν ἀκενῶτων δωρεῶν, πηγὴν σε εἶναι Θεόνυμφε
καὶ Παρθένη, ἀνανδρὸν, Παρθένον, καὶ πανέντιμον, πύλην κε-
κλεισμένην Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἱερὸν πλάγιον τοῦ Λόγου, καὶ
πλάστου Πατρὸς τοῦ ὑψίστου, τοῦ γεννηθέντος σπέρματος δι-
χα ἐκ τῆς νηδύος σου τῆς θεόπαιδος.

Δόξα, καὶ νῦν. ἤχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

ΜΑΡΙΑ καθαρὸν, τοῦ Σωτῆρος δοχεῖον, καὶ πάντων τῶν

πιστῶν καύχημά τε τὸ θεῖον, συμφώνως γεραίρομεν, ευφη-
μοῦντες τὴν δόξαν σου. σὺ γὰρ πέφηνκας τῶν ἀσθενούντων ἡ
ρῶσις, σὺ δὲ γέγονας ἀμαρτωλῶν Σωτηρία καὶ πάντων βοή-
θεια.

Ὡδή δ'. Ἐν Πνεύματι προβλέπων.

Ἀστέρα.

ΑΝΕΤΕΙΛΕΝ ἐν κόσμῳ λαμπρότατος Ἀστὴρ, ἡ Παρθένος
Μαριάμ, ἐμφαίνουσα πιστοῖς, δικαιοσύνης τὸν ἥλιον Χριστὸν
δεσπότην, καὶ κατακυγάζουσα πόθῳ πάντας κραυγάζειν. δόξα
σοι ἀγνὴ Θεοδόξαστε.

Λυχνίαν, Ὁδηγόν.

Ἴδου πάντες σε ἔγνωμεν, Λυχνίαν φωτεινὴν, τὴν τὸ φῶς
ἀστράπτουσιν τὸ θεῖον τοῖς πιστοῖς καὶ ὁδηγὸς Σωτηρίας· σὺ
ἀγνὴ ὑπάρχεις. διὸ πρὸς φῶς ὁδήγησον καὶ ἐμὲ σοὶ κράζειν, δό-
ξα σοι ἀγνὴ Θεοδόξαστε.

Νεφέλην ὁμβροτόκον.

Νεφέλην ὁμβροτόκον σὲ εἶδε Γεδεὼν, τὸν ὁμβρον τῆς χάρι-
τος κατέχουσα Χριστόν. ὁμברהσον οὖν τὴν καρδίαν μου ἐξη-
ραμένην, καὶ σωτηρίαν δρόσιόν με τοῦ βοᾶν σοὶ δόξα σοὶ ἀ-
γνὴ Θεοδόξαστε. *Ὅρος κατάσκιον.*

Ὅρος τὸ κατάσκιον ὃ εἶδεν Ἀβραχὰμ, σὺ ὑπάρχεις Δέσποι-
να μητρόθεε ἀγνὴ, ἐσκιασμένη τῷ Πνεύματι τῷ ἁγίῳ. σκέ-
πασον οὖν με τῇ σῇ χάριτι βοᾶν σοὶ, δόξα σοὶ ἀγνὴ Θεοδό-
ξαστε. *Ναὸν Θεοῦ.*

Ναὸν ἡγιασμένον κηρύττομεν ἀγνὴ, ἐν ᾧ σαρκὶ κατώκη-
σεν ὁ ὑψίστος Θεός, συνομιλήσας ἀνθρώποις. διὸ Παρθένη,
ναὸν αὐτοῦ καὶ ἐμὲ ποίησον ἵνα κράζω, δόξα σοὶ ἀγνὴ Θεοδό-
ξαστε. *Πύλην.*

Πύλην σε κεκλεισμένην εἶδεν Ἰεζεκιήλ, δι' ἧς διήλθες Χρι-
στὸς καὶ ὤφθη ἐν σαρκὶ, ἐσφαγισμένην φυλάξας σε αὐτὴς
Κόρη. διὸ καὶ Πύλην γεραίρομεν Σωτηρίας. δόξα σοὶ ἀγνὴ
Θεοδόξαστε. *Ὁ αὐτός. Ἐν Πνεύματι προβλέπων.*

ΑΚΟΥΣΩΜΕΝ Προφῆτου βοῶντος ὡς πιστοί, δόξα πᾶσα ἑσω-

Θεν αὐτῆς τῆς θυγατρὸς, τοῦ Βασιλέως καὶ μόνου δυνάστου. αὐτὸς γὰρ ταύτην τῆς φύσεως ἀνωτέραν, καὶ ἁγιωτέραν εἰργάσατο.

Ναὸς τῶν Μυριτιδίων ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς, συγκαλεῖται σήμερον πάντεσπον προστιθεῖς, τὴν πανδαίσιαν πάντων τῶν χαρισμάτων, ψυχῆς ὁμοῦ τε καὶ σώματος δεῦτε, πάντες πνευματικῶς κατατροφήσωμεν.

Μεγάλων χαρισμάτων βυθὸν σε ἀληθῶς, Χριστὸς ἐποιήσατο γενόμενος ἐκ σοῦ, ἄνθρωπος φύσει τέλειος, οὐ δοκῇσει. διὸ πάντες ὁρθοδόξως ὁμολογοῦμεν, Κυρίως Θεοτόκον καὶ Δέσποιναν.

Ἐχουσα παρρησίαν θρόνῳ τοῦ σοῦ Υἱοῦ, Θεομητορ ἄχραντε δυσώπησον καὶ νῦν, τοῦ λυτρωθῆναι παγίδων τοῦ διαβόλου, ἡμᾶς τοὺς πόθῳ τὰ σὰ ὑμνοῦτας μεγαλεῖα, καὶ δοξολογοῦντας τὴν μνήμην σου.

Ἄλλος. Ἐβήλυσας ἐκ Παρθένου.

ΗΓΑΛΛΕΤΟ, εὐφροσύνως πιστῶς ὁ Θεόδωρος, ὁ πρῶην Παράλυτος, ὅλον ὄρων ἀξιούμενον, ἐκυτὸν τῆς χάριτος, καὶ δωρεᾶς τῆς θείας. ὕμνολογῶν τὴν εὐσπλαγχνίαν σου.

Τὸ θαῦμά σου καταπλήττει πιστῶν τὴν διάνοιαν, Θεομητορ ἄχραντε. διὸ τὴν θείαν Εἰκόνα σου, πόθῳ ἁσπάζόμενοι, σὲ μεγαλύνομεν, ταύτην προσκυνοῦντες ἐκάστοτε.

Ὡς φύλακα βοηθὸν καὶ ἐπίκουρον ἄχραντε, πάντες σε κηκτήμεθα, παντοίαις ἐν περιστάσεσι. καὶ νῦν σοὶ προσπίπτοντες, ἐπικαλούμεθα, μὴ παρίδῃς ἡμᾶς κινδυνεύοντας.

Ἀνύμφευτε ἡ Θεὸν σωματούμενον τετοκυῖα, σῶσόν με Παράλυτον, γεγεννημένον τοῖς πταίσμασι, καὶ τῶν μωλώπων ἱασιν, ψυχῆς καὶ σώματος, ὡς συμπλησθῆναι μοι δώρησαι.

Καταβασία. Τὴν ἀρεξίχρυστον,

Ὡδὴ ἐ. Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

Μητέρα Θεοῦ.

ΑΝΥΜΦΕΥΤΟΝ πανάχραντον Μητέρα τοῦ Θεοῦ, πάντες οἱ πιστοὶ σὲ πόθῳ δοξάζομεν, καὶ μεγαλύνομεν τὸν τόκον σου. χαῖρε Μήτηρ Κυρίου, χαῖρε δεδοξασμένη.

Θαῦμα μέγα.

Ρητρεύειν οὐ δύναται γλῶσσά οὐδενὸς, βρότειος ἀγνὴ τὸ

μέγιστον θαῦμά σου. τὸν ὑψιπέδοντα γὰρ τέτοκας, τὸν δόντα Σωτηρίαν πᾶσι τοῖς σὲ τιμῶσι.

Θεμέλιον, Ὁχημα.

Θέμελλον τῆς πίστεως καὶ Ὁχημα μυστικόν, ἐν ᾧ Χριστὸς ὁ Βασιλεὺς ἀνεπαύσατο, καὶ τὴν ἡμῶν πίστιν ἐστερέωσε, κηρύττομέν σε πάντες ὑπερευλογημένη. Ἐλπίδα.

Ἐλπίς καὶ καταφύγιον ἀπάντων εὐσεβῶν πέφυκας Παρθένε ἀγνή Θεοδόξαστε. διὸ καὶ γὰρ βοῶ σοὶ ὁ πανάσωτος. σῶσόν με Κόρη σῶσον, τὸν σὸν ἀχρεῖον δούλον. Λουτήρα

Νοὸς μου τὴν κατήφειαν ἐκδίωξον ἀγνή, ἀπόπλυνον τὸν ῥύπον τῆς συνειδήσεως· σὺ γὰρ Λουτήρ ὑπάρχεις σωτήριος ὁ γλυκυτάτη Κόρη, σῶσόν με τὸν σὸν δούλον. Δοχεῖον

Εὐλογημένη πάναγνε Δοχεῖον καθαρὸν, τοῦ πάσαν ἐν δρακὶ τὴν κτισιν κατέχοντος, δοχεῖον καὶ μετὰ τῆς αὐτοῦ χάριτος, ἐργασαι τὸν σὸν δούλον, ὁ Γλυκυτάτη Κόρη.

Ὁ αὐτὸς Εἰρμός. Τὴν σὴν εἰρήνην.

ΛΥΧΝΙΑΝ σε γινώσκουμεν Μαρία σεμνή, μετὰ λαμπιδίων χρυσῇ τὴν ἐπτάφωτον· σοὶ γὰρ ἡ χάρις ἐπεσκήασε, Πνεύματος μυστηρίων ἐπτάκτινος καὶ θεία.

Ἐκαθά τὴν οὐράνιον ἐδέξω ἐν γαστρὶ, ἐπελεύσει Θείου Πνεύματος παρὰ Πατρός. καὶ σὰρξ ὁ Λόγος ἐχηρήματισε, καθ' ἡμᾶς ἄνευ ῥύπου, Παρθενομητορ Κόρη.

Ὡ μέγα τὸ μυστήριον τοῦ τόκου σου ἀγνή, ὄντως ἀκατάληπτον καὶ ἀνερμήνευτον. Θεὸς ἀνθρώποις πεφανέρωται, ἐν δυσὶν οὐσίαις, ἀτρέπτως ἀσυγχύτως.

Μυστήριον ἀνώτερον τῶν τοῦ Θεοῦ, τεραστίων πάντων ἐν σοὶ πεφανέρωται. ὁ γὰρ ἐκ Πατρός Υἱὸς ἀμήτωρ, νῦν ἐκ σοῦ ἀπάτωρ γεννᾶται κατὰ σάρκα.

Ἄλλος. Μεσίτης Θεοῦ.

ΡΗΜΑΤΩΝ φωνῶν, καὶ τῶν θαυμάτων Δέσποινα ὑπήκουσας· τοῦ παρακαλοῦντός σε, πίστει καὶ πόθῳ Παραλύτου ποτὲ, καὶ ταχέως τὴν ῥῶσιν αὐτῷ τελείως ἐνείμας.

Ἰδὼν ὁ λαὸς ὁ τῶν Κυθήρων Πάναγνε τὸ μέγιστον, τῆς

θαυματουργίας σου, πάντες τῷ Ναῶ σου νῦν προστρέχοντες·
εὐχαρίστως ἐν πίστει συμφώνως σέ δοξάζουσιν.

Ἀγγέλλεται νῦν, καὶ χορεύει μυστικῶς ἅπαν τὸ πλήρωμα,
τῶν πιστῶν Πανάχραντε, ἐν τῇ πανευσήμεῳ πανηγύρει σου,
τῆς σῆς μνήμης τιμῶντες τὴν τεσσαρακονθήμερον.

Λυτροῦται πᾶσιν ἀναγκῶν καὶ πειρασμῶν ἡ Νῆσος Δέ-
σποινα, ἔχουσα προστάτιν σε ἄρωγόν καὶ φύλακα καὶ πρόμα-
χον, καὶ γεραίρει διό σου, λαμπρῶς τὴν ἐπιείκειαν.

Καταβασία, Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὡδὴ, 5'. Τὸν Προφήτην Ἰωῤῥ.

Καθέδραν.

ΜΑΚΑΡΙΖΩ ΣΕ ἀγνή, τὴν Καθέδραν τοῦ Θεοῦ, ἣν ἡγίασεν
αὐτός, καὶ καθήσας ἐπὶ σέ, παρέχεται τὴν σωτηρίαν τοῖς σέ
δοξάζουσι.

Καταφύγιον.

Ἀσκασι μελωδικοῖς, ἀνυμνοῦμέν σε λαμπρῶς, τὴν Μητέρα
τοῦ Θεοῦ Καταφύγιον τερπνόν, ἀπάντων γὰρ, πιστῶν ὑπάρ-
χει. τῶν δοξάζόντων σε. *Πηγὴν.*

Ῥητορεύει ἀτονεῖ, πᾶσα γλῶσσα εὐπρεπῆς, μεγαλεῖά σου
ἀγνή. σὺ γὰρ πέφυκας ἡμῖν, Πηγὴ ζωῆς, καὶ σωτηρίας τοῖς
σέ δοξάζουσι.

Τράπεζαν.

Ἰδοὺ τέθηκεν ἡμῖν, ὁ τῆς κτίσεως Σωτὴρ, τὴν Μητέρα ἑαυ-
τοῦ, Τράπεζαν ὡς μυστικὴν, ἐκτρέφουσιν, τῷ θείῳ ἄρτῳ τοῦς
προσιόντας πιστῶς.

Κρατῆρα.

Ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ, τὸν Κρατῆρα
τῆς ζωῆς, τὸν προχέοντα ἡμῖν, τὰ νάματα τῆς Σωτηρίας.
ἡ προσκυνησώμεν.

Μεσίτριαν.

Μεσιτεῖν τῶν πιστῶν ἐγνωμεν πρὸς τὸν Θεόν, τὴν πανά-
χραντον ἀγνήν. ἣν καὶ προσαλλόμεθα, πρὸς τὸν Σωτῆρα τοῦ
ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ αὐτὸς εἰρμός. Τὸν Προφήτην.

ΕΟΡΤΑΣΩΜΕΝ πιστοὶ, ἐορτὴν πάντως καὶ νῦν, τῆς Παρθέ-
νου καὶ ἀγνῆς, Βασιλίσσης τοῦ παντός· ἰδωμεν γὰρ τὸν πα-
ρειμένον· συνεορτάζοντα.

Νίκην ἔσχηκας σεμνὴ κατὰ νόσων φθαρτικῶν, ὡς τοῦ μό-
νου ἱατροῦ τῶν σωμάτων καὶ ψυχῶν, ὑπάρχουσα, Μήτηρ καὶ
παῖς. ὦν τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν.

Ἀπελύθησαν σφυρὰ, παραλύτου ἐκ Μητρός, τοῦ ἰάσαντος
φρικτῶς, παρειμένους ῥήμασι. δύναιμι γὰρ Υἱοῦ τυγχάνει τῇ
ἐξουσίᾳ Μητρός.

Ῥητορεύει ἐμφανῶς, ὁ γραμμάτων ἄπειρος, καὶ κυρύττει
ἅπανσι μεγαλεῖα τῆς Μητρός, ἐξαισία τῆς Θεοτόκου λαβῶν
τὴν ἴασιν.

Ἄλλος.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

ΣΩΤΗΡΙΑΣ σφραγίς Κόρη πέφυκας, Μήτηρ Ἀειπαρθένη τοῖς
προσπελάζουσιν, ἀγνή τῷ θείῳ οἴκῳ σου, καὶ τιμῶσι πιστῶς
τὴν Εἰκόνα σου.

Μόνη γέγονας Κόρη ἀντίληψις, ταύτης σου τῆς Νήσου Θε-
ῶν ὡς γεννήσασα, καὶ ἄνομβρίας ἔλυσας, τὸν αὐχμὸν, καὶ τὴν
γῆν κατεδρόσισας.

Ἀνηγέρθη ὁ πάνσεπτος οἶκός σου, πάναγνε Θεόνυμφε παρὰ
τῶν δούλων σου, καὶ ἐν αὐτῷ κατώκησας, καὶ πηγὰς ἀναβλύ-
σεις ἰάσεων.

Λύτρωσόν με Παρθένη τὸν δηλαῖον, πάσης περιστάσεως
καὶ κατακρίσεως, ἐχθρῶν ἐπεμβαινόντων μοι, καὶ κολάσεως ῥῶ-
σαι τὸν δοῦλον σου.

Καταβασία. Τὴν θέλει ταύτην.

Κοιτάκιον, ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τῇ Θεοτόκῃ οἱ πιστοὶ νῦν προσπελάσωμεν, ὡς χορηγούσῃ
τοῖς πιστοῖς πᾶσιν ἰάματα, ἀναμέλποντες εὐφύμνια μετὰ πό-
θου. ἀλλ' ὡς ἡγεῖρας παράλυτον Θεόνυμφε, ἀπὸ πάσης ἡμᾶς
ῥῦσαι περιστάσεως, τοὺς σοὶ κράζοντας. χαῖρε δόξα παγκόσ-
μιος.

Ὁ Οἶκος.

ΑΓΓΕΛΟΙ· ἀοράτως, καὶ βροτῶν πᾶσα φύσις, συμφώνως ἀνυ-
μνήσωμεν πάντες, τὴν πανθαύμαστον Θεοτόκον ἀγνήν. πολ-
λῶν γὰρ θαυμάτων αὐτουργὸς πέφηνε. καὶ ταύτην χαρμωύ-
τως εὐφημήσωμεν, πιστῶς βοῶντες.

Χαῖρε Παρθένη Μήτηρ Κυρίου.

Χαῖρε ἀρχὴ Μυστηρίου θείου,

Χαῖρε ἀνομβρίας αὐχμὸν καταπαύουσα.
 Χαῖρε ἐναντίους ἐχθροὺς καταθράουσα.
 Χαῖρε ὅτι τὸν παράλυτον καθυγείωσας λαμπρῶς.
 Χαῖρε, ὅτι τῶν προσφύγων σου προστατεύεις ἐναργῶς.
 Χαῖρε, ὅτι τῶν Κυθηραίων πέλεις καύχημα πάντων.
 Χαῖρε παντὸς τοῦ κόσμου ὑπερμέγιστον θάμβος.
 Χαῖρε, δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐπέλαμψε.
 Χαῖρε, δι' ἧς ἡ λύπη κατέπαυσε.
 Χαῖρε ἀγνὴ ἀσθενῶν ἰατρεία.
 Χαῖρε, πάντων τῶν Πιστῶν Σωτηρία.
 Χαῖρε, δόξα παγκόσμιος.

Τῇ ΚΔ'. τοῦ Σεπτεμβρίου Μηνός, ποιῶμεν ἐνθύμησιν τοῦ
 θαύματος τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου
 τῶν Μυρτιδίων ἐν τῇ Νήσῳ Κυθήρων, ὅτε τὸν
 Παράλυτον ἤγειρε. 1792. 22.

Στίχ. Τέρας νεουργὸν εὐλογῶ τῆς Παρθενού.
 Ἐσφιγξε καὶ γὰρ νῦν μέλη παρειμένα.
 Εἰκάδι ἀμφὶ τατάρτῃ ἑρῶται Παράλυτος.

[Περιγραφή τῆς εὐρέσεως μετὰ τῶν θαυμάτων.]

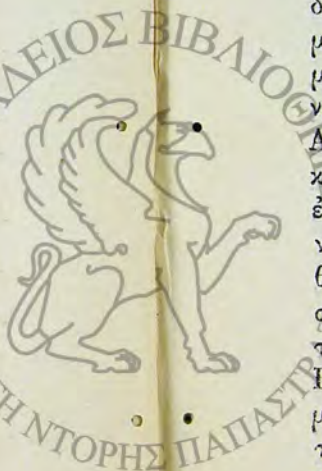
ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΟΣ εἰς ταύτην τὴν νῆσον τῶν Κυθήρων ἕως
 ἐρημότοπος, λεγόμενος Μυρτίδια, (διὰ τὸ ὅλος διαφωμένος ἀπὸ
 μυρτιάς, καὶ ἀκατοίκητος, μόνον τὰς τῶν ἀγροίκων ἐκεῖ
 ἔβοσκαν,) ἐπραττεν ἐκεῖ κάποιος εὐλαβὴς Χριστιανός, καὶ αὐ-
 τὸς ὁδηγηθεὶς ἀπὸ κάποιαν θεωρεῖαν ὅπου εἶδεν εἰς τὸν ὕπνον
 του, ἔχωντας περισσὴν εὐλάβειαν εἰς τὴν κυρίαν Θεοτόκον,
 ἐπήγαινε συχνότερα εἰς αὐτὸν τὸν τόπον, καὶ στέκωντας ἐκεῖ,
 στοχαζόμενος τοῦ τόπου τὴν ἀγριότητα, ἤκουσε φωνὴν ἀο-
 ράτως ὅπου τοῦ ἔλεγεν: ἄν' μὲ γυρεύσης ἐδῶ σιμὰ εὐρίσκεις
 τὴν εἰκόνα μου, καὶ εἶναι καιρὸς ὅπου ἦλθα, καὶ εὐρίσκομαι
 ἐδῶ, διὰ νὰ δώσω βοήθειαν ἐτούτου τοῦ τόπου. Ἀκούωντας
 δὲ τὴν φωνὴν ὁ εὐλαβὴς ἐκεῖνος Χριστιανός, καὶ στρεφόμενος
 ἔνθεν ἀκείθεν, τάχα νὰ ἰδῇ ποῖος εἶναι ὅπου ὠμίλησε, καὶ
 μὴ θεωρῶντας τινὰ, ἔμεινε περιφοβός, καὶ κάνωντας τὸ Ση-
 μεῖον τοῦ τιμίου σταυροῦ εἶπε· Κύριε, Κύριε Χριστέ βοήθει
 μοι· καὶ σὺ Κυρία μου καὶ Δέσποινα ὅπου ἔχεις πολλὴν τὴν
 παρρησίαν πρὸς τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, μὴ ἀργήσης νὰ μοῦ
 φανερώσης, ἂν εἶναι τὸ θέλημά σου, τὴν φωνὴν ταύτην ὅπου
 ἤκουσα, τί εἶναι. Καὶ θαρρῶντας πῶς ἡ φωνὴ αὕτη ἦτον διὰ
 καλόν, παραμερίζωντας ὀλίγον ὥσάν νὰ ἐγύρευε τὸ ποθούμε-
 νον, θεωρεῖ μέσα εἰς μίαν μυρτίαν μίαν Εἰκόνα τῆς Ὑπερα-
 γίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας. Εὐ-
 θὺς ὅπου τὴν εἶδεν ἔλαβε μεγάλην χαρὰν, καὶ ἐγνώρισε ὅτι
 ἡ φωνὴ ὅπου ἤκουσε ἦτον ἀπὸ τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον, καὶ
 καὶ τὸν ὠδήγησεν ἐκεῖ διὰ νὰ εὕρῃ αὐτὴν τὴν ἁγίαν Εἰκόνα.
 Ἐπεσε λοιπὸν καὶ τὴν ἐπροσκύνησε, καὶ μετὰ δακρύων καὶ
 εὐχαριστιῶν τὴν ἡσπάσθη· ἡσθάνετο δὲ πολλὴν εὐωδίαν θυ-
 μιαμάτων εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον. Εὐθὺς λοιπὸν βοηθούμενος
 ἀπὸ τὴν Θεομητορικὴν δύναμιν, ἀρχησε καὶ ἐκοπτε τὸ δάσος,
 καὶ καθάρισας τὸν τόπον ἐκεῖνον κατὰ τὸ δυνατόν του, ἔκτι-
 σεν ἐκεῖ μικρὸν Ναὸν τῆς Θεοτόκου, καὶ ἔθεσεν εἰς αὐτὸν τὴν
 ρηθεῖσαν ἁγίαν Εἰκόνα, καὶ τὴν ἐπωνόμασε Μυρτιδιότισσαν,
 ὥσάν ὅπου τὴν εὕρεν εἰς ταῖς μυρτιάς, καὶ ἔτιζεν ὁ τόπος ἐ-

κεῖνος λέγεται μυρτιδία, διὰ τὴν ἀφορμὴν τοῦ παλαιοῦ ἐκεῖ-
νου δάσους. Ἐκάμε δὲ καὶ αὐτὸς μικρὸν κελλίον, καὶ γεννό-
μενος μοναχὸς ἐκατοίκησεν ἐκεῖ, καὶ λατρεύοντας μετὰ πά-
σης εὐλαβείας πάντοτε αὐτὴν τὴν ἁγίαν καὶ θαυμαστὴν Εὐ-
κὼνα. Ἀπὸ ὀλίγον εἰς ὀλίγον ἐκπαθήσας τὸ μυρτερόν ἐκεῖνο
δάσος, ἐπλάτυνεν ἡ φήμη, καὶ ἡ εὐλάβεια τῶν Χριστιανῶν,
καὶ ἐπροστρέχασιν συνεχῶς μὲ πολλὰς ἐλεημοσύνας εἰς προσ-
κύνῃσιν τῆς ἱερᾶς αὐτῆς εἰκόνης, καὶ πολλὰ θαύματα ἔκαμεν
εἰς ὅσους ἐπρόστροξεν μὲ εὐλάβειαν καὶ πίστιν, εἰς τόσον ὅ-
που ἐξαπλώθη ἡ δόξα τῆς εἰς ὅλον τὸν Κόσμον. Ἀποθανόντος
δὲ αὐτοῦ ἔμεινεν ὕστερα κάποιος μοναχὸς εὐλαβεὶς Λεόντιος
ὀνομαζόμενος, ὁ ὁποῖος ἠῤῥῆσε τὸν αὐτὸν ναόν, καὶ τὰ κελ-
λία καὶ ἐκατάστησε Μοναστήριον.

Κάποιος εὐλαβὴς ἀπὸ τοῦς χωρικοὺς ὀνομαζόμενος Θεόδω-
ρος Κουμπανιός, ἔχοντας ξεχωριστὴν εὐλάβειαν εἰς αὐτὴν
τὴν ἁγιωτάτην καὶ θαυμασιωτάτην εἰκόνα, ἔξω ἀπὸ ταῖς ἄλ-
λαις Λειτουργίαις, καὶ πανηγύρεις ὅπου ἔκανεν εἰς αὐτὸ τὸ
Μοναστήριον, εἶχε συνήθειαν, καὶ ἔπερνεν ὅλλους τοῦ τοῦς
συγγενεῖς, καὶ φίλους, καὶ ἐπήγεινεν ὕστερα ἀπὸ τὴν κοίμη-
σιν τῆς Θεοτόκου σαράντα ἡμέρας, ὅπου εἶναι Ἡ ΚΔ' τοῦ
Σεπτεμβρίου, καὶ ἔκαναν μὲ εὐλάβειαν λειτουργίαν, καὶ με-
γάλην πανηγυρίν ἐκεῖ, καὶ ἀπὸ τότε ἐσυνήθισθη αὕτη ἡ ἐορτὴ,
να γίνεται εἰς ὅλην τὴν Νῆσον.

Ἐτυχε μετὰ καιρὸν, καὶ σφοδρῶς ἀσθενήσας ὁ αὐτὸς Θεό-
δωρος ἐκατεστάθη Παράλυτος, καὶ ἐκατέκειτο εἰς τὸν κράβ-
βατον χρόνους πολλοὺς· ἀγκαλὰ καὶ αὐτὸς κατὰ τὸν καιρὸν
διὰ τὴν δεινὴν αὐτοῦ ἀσθενείαν δὲν ἐδύνατο νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν
συνηθισμένην του ἐορτὴν, ἔπεμπεν πάντοτε τὰ παιδία του,
καὶ τοὺς συγγενεῖς του, καὶ ἔκαναν εὐλαβῶς τὴν πανηγυρίν μὲ
ἐλεημοσύνην πλουσιοπάροχον εἰς τὸ Μοναστήριον. Ἡ πίστις
αὐτοῦ καὶ ἡ εὐλάβεια δὲν ὀλιγόστευσε ποτὲ, ἀλλὰ καὶ μα-
κρόθεν ἀπὸ τὴν κλίνην του μετὰ δακρύων προσευχόμενος ἔλε-
γε, Κυρία μου μυρτιδιότισσα ἐλεήσου καὶ ἐμένα τὸν ἁμαρτω-
λόν, ἐσύ ὅπου εἶσαι ἡ βοήθεια τῶν ἀβοηθήτων, ἡ καταφυγὴ
καὶ ἐπίσκεψις ἐκείνων ὅπου σὲ ἐπικαλοῦνται, ἡ σκέπη καὶ
προστασία, ἐκείνων ὅπου σὲ παρακαλοῦσι, βσῆθησον καὶ μοὶ τῷ
ἁμαρτωλῷ καὶ ἀναξίῳ δούλῳ σου, καὶ ἀξιώσόν με τῆς ποθου-

μένης ὑγίαις, νὰ ἔλθω σωματικῶς καὶ τὸν ἐρχόμενον χρόνον
πρὶν τελειώσῃ ἡ ζωὴ μου, νὰ προσκυνήσω τὴν ἁγίαν σου εἰ-
κόνα. Ταῦτα καὶ ἄλλα περισσώτερα λόγια εὐλαβείας ἔλεγε
μετὰ δακρύων ὁ αὐτὸς Θεόδωρος κάθε χρόνον, καὶ πάντοτε ἐ-
δόξαζε, καὶ ἔκανε τὴν ἐορτὴν κατὰ τὴν συνήθειαν. Μετὰ δὲ
χρόνους ὅπου ἦτον ἑτῆς παράλυτος, φθάνοντας ὁ καιρὸς τῆς
συνηθισμένης ἐορτῆς ἀφοῦ ἔγινεν ἡ χρειάζομένη ἐτοιμασία νὰ
κινήσουν ὅλοι, κράζει ὁ αὐτὸς Θεόδωρος τὰ παιδία του, καὶ
λέγει τῶν κλαίωντας, Ἀδελφοὶ καὶ τέκνα, φίλοι καὶ συγγε-
νεῖς, ἐγὼ βλέπω τὸν ἐαυτόν μου εἰς ταύτην τὴν πολυχρόνιον,
καὶ πολύπονον παραλυσίαν, καὶ τρόπος ἱατρίας δὲν εὐρίσκαται
εἰς ἐμένα· λοιπὸν παρακαλῶ σας νὰ ἐτοιμάσεται κράββατον
διὰ νὰ μὲ ἀσुकώσετε νὰ μὲ πάρετε καὶ νὰ ἴδω, μὲ τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς μου καὶ νὰ προσκυνήσω τὴν ἁγίαν εἰκόνα τῆς κυρίας
μου τῆς Μυρτιδιότισσας, ἵσως κάμῃ εὐσπλαγχνίαν καὶ εἰς ἐμέ-
να τὸν ἄθλιον, καθὼς κάνει εἰς ὅλους ὅπου τὴν ἐπικαλοῦνται.
Αὐτοὶ δὲ ἀκούοντες τέτοια λυπηρὰ λόγια, πίστεως εὐλαβείας
καὶ κατανύξεως γέμοντα, ἠτοίμασαν τὸν κράββατον, καὶ τὸν
ἐπήραν ὑπὸ τεσσάρων αἰρόμενον, καὶ φέροντές τον εἰς τὸν
ναόν τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν τῶν Μυρτιδιῶν, τὸν ἔ-
θεσαν καθὼς ἐζήτησεν ἔμπροσθεν τῆς σεβασμίας εἰκόνης. Φθά-
σας ἐκεῖ, εὐθὺς ἀσुकώνοντας τὰ ὀμμάτιά του πρὸς τὴν Θεο-
τόκον, εὐλαβῶς κλαίωντας ἔλεγε· Κυρία μου καὶ Δέσποινα,
Βασίλισσα τοῦ Οὐανοῦ καὶ τῆς γῆς, ἐσύ εἶσαι ἡ προφητευ-
μένη Κόρη, ὅπου ἐγέννησας τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν
τὸν μονογενῆ Υἱόν, καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, καὶ Ἀ-
ειπάρθετος ἔμεινας, καὶ ἔλαβες τόσῃ χάριν, ὅπου ἔγινες Μη-
τέρα τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, τὸν ὁποῖον κρατῶντας ὡς βρέφος
εἰς τὰς ἀγκάλας σου ἔχεις τόσῃ ἐξουσίαν καὶ τὸ θέλειν καὶ
τὸ δύνασθαι, νὰ δίδῃς κάθε χάριν ὅπου σοὶ ζητήσουν, ὡς ἂν
ὅπου ἔχεις εἰς τὰς χεῖράς σου τὴν αἰτίαν πασῶν τῶν χαρί-
των. Ἐσύ λοιπὸν ὅπου εἶσαι ἡ βοήθεια τῶν ἀβοηθήτων, τῶν
ὀρφανῶν ἡ προστασία, τῶν ἀσθενῶν ἡ ἱατρία, τῶν θλιβομέ-
νων ἡ παρηγορία, τῶν κινδυνευόντων ἡ Σωτηρία, κάμε ἔλεος
καὶ εἰς ἐμένα, μεσίτευσε εἰς τὸν πολyeύσπλαγχνον μονογενῆ
σου Υἱόν, νὰ ἐλεήσῃ ἐμένα τὸν ἁμαρτωλόν, καὶ καθὼς πολ-
λοὺς ἀσθενεῖς ἱάτρεις, πολλοὺς νεκροὺς ἀνέστησας, καὶ παρα-

λύτους ἀνώρθωσε μόνον με τὸν θεῖκόν του λόγον, ὅταν ἦτον εἰς τὸν Κόσμον, οὕτως νὰ κάμῃ καὶ εἰς ἐμένα τὸν ταπεινόν. Σήμερον ὅπου πανηγυρίζομεν οἱ ἀμαρτωλοὶ τὴν τεσσαρακονθήμερον ἐνθύμησιν τῆς ἀγίας σου κοιμήσεως, δεῖξαι τὰ ἐλέη σου, δεῖξαι τὴν δυναστείαν σου εἰς ἐμένα, καθὼς καὶ εἰς ἄλλους πολλοὺς ἐδείξεις εἰς τούτην τὴν ἀγίαν ἡμέραν· πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέσεις μητρὸς πρὸς εὐμένειαν δεσπότου· μή μου παρίδῃς τὰ δάκρυα, μή μου παραβλέψῃς τοὺς στεναγμούς, σπλαγχνίσθητι τὸ βάρος μακρᾶς μου ἀσθενείας, τοὺς μεγάλους καὶ ἀνυπομονήτους πόνους, μή κωλύσωσι τὰ ἀπὸ νεότητός μου ἀμαρτήματα τὴν ἀπειρόν σου ἀγαθότητα, ἀλλὰ χάρισάι μοι τὴν ζητούμενην καὶ ποθουμένην ὑγίαν. Οἱ συναθροισθέντες ἀκούοντες τέτοια παρακαλεστικὰ λόγια ὅπου μετὰ δακρύων ἔλεγε ὁ παράλυτος Θεόδωρος, ὅλοι ἐκλαυσαν, καὶ ἐπαρακαλοῦσαν διὰ τὴν βοήθειάν του. Κατὰ τάξιν καὶ Ἱερεῖς καὶ Λαϊκοὶ ἐψάλλαν τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἑσπερινοῦ, καὶ τοῦ Ὁρθρου, τῆς κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, καὶ ψάλλοντες τὸν Κανόνα εἰς τὸν Ὁρθρον, εὐγῆκεν ἕνας ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν διὰ χάριαν ἀνάγκην, καὶ γυρίζοντας μετὰ βίας εἶπεν εἰς ἐκείνους ὅπου ἦτον εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. νὰ ἡξεύρετε ἀδελφοί, πῶς μοῦ ἐφάνηκε νὰ ἤκουσα πολλοῦ λαοῦ ταραχὴν καὶ θόρυβον πρὸς τὸ μέρος τῆς θαλάσσης, ὥσταν νὰ ἔρχωνται πρὸς ἐδῶθεν· οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐφοβήθησαν, ἐπειδὴ καὶ τὸ Μοναστήριον εὐρίσκεται σιμὰ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ συχνὰ ἐπειράζετο ἀπὸ τοὺς κουρσάρους, μάλιστα ἀπὸ αὐτὴν τὴν στράταν εὐγένεασαι καὶ ἔκαναν πολλοὺς σκλάβους ἀπὸ τὰ περίγυρα χωρία. Εὐγῆκασι καὶ ἄλλοι νὰ βεβαιωθοῦν τὰ λεγόμενα, καὶ γυρίζοντας εἶπαν καὶ αὐτοὶ τὰ ὅμοια, καὶ ὅτι αὐτὴ ἡ ταραχὴ δὲν εἶναι ἄλλο, παρὰ θαρβάρων ἐπιδρομῇ ὅπου ἔρχονται νὰ μᾶς σκλάβωσιν. Αἰκούσαντες οἱ ἐπίλοιποι, ἔφυγαν ὅλοι, καὶ ἄφησαν τὴν Ἀκολουθίαν, καὶ ἀπὸ τὸν φόβον ἄλλοι ἐπίασαν τὰ βουνὰ, ἄλλοι τὴν στράταν, ἄλλοι ἐκρύφθησαν εἰς τὰ κλαδιά, καὶ ἐπάσχισαν ὅλοι νὰ φυλαχθοῦν ἀπὸ τέτοιον κίνδυνον. Ἦτον νύκτα ἀκόμη καὶ δὲν ἔβλεπναι τίποτε· ὁ παράλυτος Θεόδωρος, ὥσταν ὅπου δὲν ἐδύνετο νὰ φύγῃ, ἀπαραιτήθη ἀπὸ ὅλους ὡς νεκρὸς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ ἔστεκεν ἐκεῖ περιλυπός, καὶ κατὰφρονεμένος, ὥσταν νὰ μὴν εἶχε οὔτε τέκνα, οὔτε

συγγενεῖς, καὶ καὶ τινὰς δὲν τοῦ ὠμίλησεν, ἀλλὰ ἐβιάζονταν ποῖος νὰ φύγῃ προτύτερα ἀπὸ τὸν ἄλλον, καὶ δὲν τοῦ ἀνήγγειλαν τὴν αἰτίαν, μόνον ὅπου ἤκουσε τὴν σύγχυσιν τῆς φυγῆς αὐτῶν. Φοβούμενος καὶ δειλιῶντας ὥσταν ἀπειλημένος ἀπὸ κάθε ἀνθρωπίνην βοήθειαν, προσευχόμενος εἶπε μετὰ δακρύων μεγαλοφώνως. Ὡ παρθενομήτορ Μαρία Θεοτόκε, Δέσποινα τοῦ κόσμου καὶ ἐλπίδα ἐμοῦ τοῦ δυστυχισμένου, ἰδοὺ πάντες ἔφυγον, καὶ ἐμὲ μόνον ἀφήκεν καὶ ἀπέρριψάν με ἀβοήθητον· διὰ τοῦτο παρακαλῶ τὴν ἀγίαν σου χάριν νὰ μοῦ βοηθήσῃς, καὶ νὰ με σκεπάσῃς ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν πτερυγῶν σου, νὰ φύγω ἀπὸ τὰ ἀσπλαγχνα χέρια τῶν ἀθέων βλαβάρων. Ταῦτα λέγωντας μετὰ δακρύων θερμῶν, τοῦ ἐφάνη ὡς νὰ τοῦ εἶπε τινὰς, ἀσυκώσου καὶ σὺ, φεύγε· καὶ οὕτως, ὡς τοῦ θαύματος, ἐπέρασεν ἀπὸ τὴν ἐνθύμησιν του πῶς ἦτον ἀσθενής, καὶ παράλυτος, καὶ ὀλίγον κατ' ὀλίγον σαλεύωντας ἀπὸ τὸν κράβατον, ὅπου ἐκείτετο, ἄρχισε καὶ ἔτρεχε φεύγωντας, καὶ σπουδάζωντας νὰ φθάσῃ τοὺς ἄλλους ὅπου ἔφυγαν, καὶ μένωντας ἐξεστικῶς, τοῦ ἐφαίνετο τὸ πρᾶγμα ὥσταν ὄνειρον. Εἰ τὸ διάστημα δὲ τῶν γενομένων ἐφθασεν ἡ ἡμέρα, καὶ ὁ αὐτὸς Θεόδωρος, μὴ βλέπωντας τινὰ οὔτε ἀπὸ τοὺς βαρβάρους ὅπου ἔλεγαν, οὔτε ἀπὸ τοὺς Χριστιανούς, ὅπου ἦλθον εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἔστεκε με λογισμὸν, καὶ γνωρίζοντας τὸν ἑαυτὸν τοῦ ὑγιῆ, ὥσταν νὰ μὴν εἶχε ποτὲ κάμειαν ἀσθενείαν ἀπερασμένην, κατενόησε τέλος πάντων, καὶ ἐγνώρησε τὴν θαυμαστίαν καὶ ἀπροσδόκητον βοήθειαν καὶ ἰατρείαν, ὅπου ἡ Δέσποινα καὶ Κυρία τοῦ κόσμου ἔκαμεν εἰς αὐτὸν· καὶ ἀπὸ τὴν πολλὴν χαρὰν ὅπου ἔλαβεν, ἄρχισε καὶ ἔλεγε πολλὴν ὥραν τὸ, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον. Δοξάζω σε Θεέ μου, δοξάζω σε Παναγία μου, δοξάζω Δέσποινά μου τὴν εὐσπλαγχνίαν σου. δοξάζω Κυρία μου τὴν ἐλεημοσύνην σου, εὐχαριστῶ ἀμέτρως Μυρτιδιότισσά μου χαριτωμένη τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, εἰς τὴν μεγάλην καὶ ὑπερθαύμαστον βοήθειαν, ὅπου εἰς ἐμένα τὸν ἀμαρτωλὸν καὶ ἀνάξιον δούλον σου ἔδωκες, ἐπειδὴ καὶ γνωρίζω τὸν ἑαυτὸν μου ὅλον ὑγιῆ, ὁ πρὸ ὀλίγου ἀσθενής καὶ παράλυτος. Ἐπειτα ἐφώνασε τοὺς συγγενεῖς του, καὶ ἔλεγε· παιδιὰ μου, συγγενεῖς μου καὶ φίλοι Χριστιανοί, ἔλατε νὰ εὐχαριστήσωμεν τὴν Μυρτιδιότισσαν, νὰ δοξολογίσωμεν

τὸ ἅγιόν της ὄνομα, καὶ μὴν φοβᾶσθε. διὰ τὴν ἐδῶ δὲν εἶναι ἐχρῆστοι βάρβαροι ὅπου ἐλογιάζατε, μόνον νὰ ἐλθῇτε νὰ φρίξετε τὸ ἐξαίσιον θαῦμα, ὅπου ἔκαμεν εἰς ἐμένα, νὰ δοξάσωμεν τὴν χάριν της. Αὐτοὶ δὲ ἀκούοντες ταῖς φωναῖς, ἀπὸ τὸν φόβον τοὺς λογιάζοντες νὰ εἶναι ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς, καὶ φωνάζουσι διὰ νὰ τοὺς ἐξαπατίσουν, ἄλλοι μὲ περισσότερον φόβον ἐκρύπτουνταν εἰς τὰ βαθύτερα μέρη τοῦ δάσους, καὶ ἄλλοι ἔφρουγαν τρέχοντες περισσότερον· ὁ δὲ Θεόδωρος μὲ μεγαλητέραν φωνὴν ἔλεγε· ἐλάτε παιδιὰ μου, κρίζοντας καθ' ἓνα κατὰ τὸ ὄνομά του, καὶ λέγοντας· ἐγὼ εἶμαι ὁ πατέρας σας, ὅπου εἶμουν παράλυτος, καὶ ἡ Κυρία μας μὲ ἰάτρευσε, καὶ σιμώσατε χωρὶς φόβον νὰ εὐχαριστήσωμεν τὴν χάριν της. Ἀκούοντες οὖν τινὲς τὴν φωνὴν του, καὶ γνωρίζοντές την, καὶ μὴ βλέποντες ἄλλον τινὰ, εἰμὴ αὐτὸν μόνον, σιμώνοντές του, ἐγνώρισαν πῶς εἶναι αὐτός, ὁ πρῶν Παράλυτος· ἐφώναζαν λοιπὸν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, καὶ ἐ συναθροίσθησαν ἅπαντες, καὶ θεωροῦντες αὐτὸν ὅλον γερὸν, καὶ παντελῶς ὑγιῆ, χωρὶς κἀνένα σημάδι ἀσθενείας, ἔμειναν ὅλοι ἐξεστηκοί, καὶ ἔκραζαν τὸ, Κύριε ἐλέησον· καὶ ἐροτῶντές των πῶς ἰατρεύθη ἐδιηγήθη καταλεπτῶς τὰ πάντα ὡς ἄνωθεν. Καὶ γνωρίσαντες ὅλοι τὴν φανερὴν θαυματουργίαν τῆς Θεομήτορος, ἐγύρησαν εἰς τὸ Μοναστήριον μετ' αὐτὸν τὸν πρῶν παράλυτον σκιρτῶντα, καὶ ἀγαλλόμενον, καὶ ἔδωσαν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν μετὰ χαρᾶς μεγάλης τῆς Ὑπεραγίας, ὅπου ἀγκαλὰ ἂν ἀργῇ τὴν βοήθειάν της διὰ νὰ ἰδῇ τὴν ὑπομονὴν τοῦ παρακαλοῦντος, ὅμως δὲν ἀλησμονεῖ, ἀλλ' εἰς ὥραν ὅπου δὲν ἐλπίζει τινὰς λαμβάνει τὴν ποθουμένην ὑγείαν. Ἀδύνατον εἶναι δὲ νὰ φανερώσωμεν τὰ ὅσα ἔλεγεν ὁ ἰατρευθεὶς παράλυτος εἰς δόξαν τῆς Θεοτόκου, καὶ οὕτως ἐτελείωσαν τὴν ἀκολουθίαν, καὶ τὴν θείαν Λειτουργίαν μετ' εὐχαριστίας καὶ δοξολογίας. Ἐώρταζεν ὁ αὐτός Θεόδωρος τὴν αὐτὴν ἡμέραν, τὰ τεσσαράκοντα τῆς Θεοτόκου ὅπου τὸν ἰάτρευσε θαυμασίως, ἕως ὅλην του τὴν ζωὴν, καὶ ἔκανε μεγάλας πανυγήρεις, καὶ μετὰ τὸν θάνατόν του ἄφηκε παραγγελίαν τῶν συγγενῶν του νὰ κάνουσι τὴν αὐτὴν ἐορτὴν. καὶ ἕως τὴν σήμερον οἱ ἀπόγονοί του κατὰ τὸ δυνατόν τοὺς ἐπιτελοῦσι τὴν αὐτὴν πανήγυριν.

Ἀπὸ τότε λοιπὸν ἐπλάτυνεν περισσότερον ἡ εὐλάβεια τῶν

Χριστιανῶν εἰς ὅλον τὸν Κόσμον. καὶ εἰς ἐνθύμησιν τοῦ αὐτοῦ τοῦ θαύματος, συναθροίζεται ὅλος ὁ λαὸς τῆς Νήσου ἀπὸ τὴν χώραν καὶ ἀπὸ τὰ χωρία, καὶ κάνουν εἰς τὸ Μοναστήριον μεγάλην ἐορτὴν εἰς αὐτὴν τὴν ἡμέραν.

Νὰ διηγηθῇ τινὰς τὰ ἀμέτρητα θαύματα ὅπου καθ' ἑκάστην κάνει ἡ αὐτὴ ἁγία εἰκόνα τῆς Θεοτόκου τῶν Μυρτιδιῶν εἶναι ἀδύνατον, ἀλλ' ὅμως ὀλίγα τινὰ νὰ εἰποῦμεν εἰς δόξαν αὐτῆς, καὶ οὕτως νὰ τελειώσωμεν τὸν λόγον.

Ποτὲ καιρὸν ἤλθασιν οἱ βάρβαροι νὰ κουργεύσουν τὸ Μοναστήριον. καὶ σιμώνοντες ταχύτερον ἀντίκρυτα αὐτοῦ, εἶδασιν πλῆθος ἀπὸ φωταῖς ἀρμάτων, ἤγουν φυτιλίων σιμὰ εἰς τὸ Μοναστήριον. καὶ λογιάζοντες ὅτι νὰ τοὺς ἐκατάλαβαν οἱ ἀνθρώποι τοῦ νησίου, καὶ ἐκατέβη λαὸς διὰ νὰ τοὺς πολεμήσουν, συνθιθέντες μεγάλως ἔφυγαν. καὶ ἐτζη ἐφυλάχθη καὶ τὸ Μοναστήριον ἀβλαβές, καὶ ὅλη ἡ νῆσος διὰ προστασίας τῆς Κυρίας ἡμῶν.

Ἄλλοτε πάλιν περνῶντας ἓνα καράβι ἀπὸ ἔξωθεν τοῦ Μοναστηρίου, ὑπήντησεν εἰς τὸ πέλαγος μεγάλον κλύδωνα τῆς θαλάσσης, καὶ κινδυνεύοντας νὰ καταποντισθῇ. ἐπεκαλέσθησαν οἱ ἀνθρώποι τοῦ Καραβίου τὴν Κυρίαν τὴν Μυρτιδιότισσαν, καὶ τὸν μέγα Νικόλαον νὰ τοὺς βοηθήσωσι νὰ πιάσουν λιμένα, καὶ νὰ ὑπάγουν εἰς τὸν οἶκόν της ἐλεημοσύνην ἕκαστος κατὰ τὸ δυνατόν εἰς βοήθειαν τοῦ Μοναστηρίου, καὶ νὰ κτισθῇ καὶ Ναὸς τοῦ ἁγίου Νικολάου. καὶ οὕτως εἰς ὀλίγην ὥραν ἐφθασαν εἰς λιμένα ἐκεῖ σιμὰ τοῦ Μοναστηρίου, καὶ εὐθὺς ἐπῆγαν ὅλοι, καὶ ἔδωκαν εὐχαριστίαν, καὶ ἐλεημοσύνην πλουσίαν, καὶ ἔκαμαν εἰς τὸ Μοναστήριον οἰκοδομήν, καὶ ἐκτίσθη καὶ ὁ Ναὸς τοῦ ἁγίου Νικολάου εἰς τὸ μαυροβράχο, εἰς ἐνθύμησιν τοῦ Θαύματος.

Πολλὰ φορὰς ἔτυχε εἰς αὐτὸ τὸ νησί τῶν Κυθήρων πεινὰ μεγάλη ἀπὸ ἀστοχίαν καρπῶν, καὶ μὲ τὴν προμήθειαν τῆς κυρίας Θεοτόκου, ὅπου τὴν ἐπικαλοῦνταν εἰς βοήθειαν πάντες, οἰκονόμησε καὶ ἔφερναν καρποὺς ἀπὸ ξένους τόπους, καὶ ἐκυδερνᾶτον ὁ λαός.

Ἀπὸ ταῖς εὐεργεσίαις καὶ χάριτες ὅπου ἐλάμβανον, καὶ λαμβάνουσιν οἱ Χριστιανοί, ὅπου προστρέχουσιν εἰς τὴν χάριν της μὲ τασσήματα, ἄλλοι ἔκτησαν κελλία, ἄλλοι ἀφιέρωσαν

χωράφια καὶ ἄλλα πράγματα εἰς μνημόσυνον αὐτῶν, καὶ ἐκαστὰ ταστάθη τὸ Μοναστήριον οὕτως εὐπρεπὲς καθὼς φαίνεται.

Ὁ Λαὸς τοῦ αὐτοῦ θεωρῶντας τὰ ἄπειρα θαύματα, ὅπου ἐγίνονταν ἀπὸ τὴν αὐτὴν ἁγίαν Εἰκόνα, εἰς εὐχαριστίαν τῆς Θεοτόκου, ἐσυμφώνησαν καὶ ἕκαμαν ἐξοδίαν νὰ ἐνδύσουν τὴν αὐτὴν ἁγίαν Εἰκόνα ὅλην μὲ ἀσῆμι. καὶ πέμποντας εἰς τὴν Κρήτην τὸν καιρὸν ἐκεῖνον νὰ κάμουν τὸ ἀργυρὸν ἔνδυμα, ἀπ' ἐξω ἀπὸ τὸν λιμένα τῆς Νήσου λεγόμενον καψάλη, ὑπήντησε τὸ πλοῖον ὅπου τὸ ἔφερνε, φούσταις ἀγαρηνῶν, καὶ ἦτον σιμὰ νὰ τὸ πιάσουν. Ἐπλεαν τὰ αὐτὰ πλοῖα ἐξω ἀπὸ τὴν βουρλέα, μακρὰν ἀπὸ τὸ κάστρο, ὡς φαίνεται, ὅπου δὲν φθάνει δύο φοραῖς τὸ βόλι τοῦ πλέον μεγάλου κουφωτοῦ σιδήρου, κανονιοῦ· φωτισθεὶς δὲ ἀπὸ τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον ὁ αὐθέντης τοῦ τόπου, μὲ παρακίνησιν τῶν Χριστιανῶν ὅπου βλέποντες, ἐπρόσταξε καὶ ἔσυραν μίαν μικρὴν λουμπάρδα ἀπὸ τὸ κάστρο, διὰ νὰ δώσουν παρὰ μικρὸν θάρρος τοῦ πλοίου ὅπου ἐσίμωνε νὰ ἐμπῇ εἰς τὸν λιμένα, μὴν ἠξεύρωντας τινὰς πῶς εἰς αὐτὸ νὰ ἦτον τὸ ἔνδυμα τῆς Θεοτόκου, καὶ διὰ νὰ δώσουν τάχα καὶ φόβον τῶν φούστων, ὅπου τὸ ἐζύγωναν, καὶ ἦτον σιμὰ νὰ τὸ πιάσουν. Αὐτὸ τὸ βόλι τῆς μικρᾶς λουμπάρδας ἐφθασεν ἕως ἐξω εἰς τόπον λεγόμενον κοφινίδια, μακρὰν ἀπὸ τὸν λιμένα εἰς τὸ πλάγι τῶν φούστων, καὶ φοβηθεῖσαι νὰ σιμώσουν περισσότερον, ἄφησαν τὸ πλοῖον καὶ ἔφυγον. Θεωρῶντας ὁ αὐθέντης, καὶ οἱ ἐπίλοιποι τὸ διάστημα ὅπου ὑπῆγε τὸ βόλι, ἐλογίασαν πῶς ἐσιμείωνε πρᾶγμα παράδοξον.

Φθάσας μετ' ὀλίγον τὸ πλοῖον εἰς τὸν λιμένα, καὶ ἀκούσας ὁ λαὸς πῶς εἶχε μέσα τὸ ἔνδυμα τῆς ἁγίας εἰκόνης, ὅλοι ἐδόξασαν τὴν χάριν τῆς εἰς τὸ θαῦμα ὅπου ἔκαμε, καὶ ἐφύλαξε τὸ προσφερόμενον δῶρον τῶν Πιστῶν ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν ἀγαρηνῶν. καὶ οὕτως μετὰ μεγάλης εὐχαριστίας τὸ ἔβαλαν εἰς τὴν ἁγίαν Εἰκόνα.

Τίς δὲ νὰ διηγηθῇ ταῖς καθημεριναῖς Θαυματοποιαῖς ὅπου κάνει εἰς τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτὴν μετὰ Πίστεως. πολλὰς φοραῖς ὅταν τύχη ἀνομβρία, καὶ εὐγάλουν τὴν αὐτὴν ἁγίαν Εἰκόνα κάνοντας λιτανεῖαν, εὐθὺς εὐθὺς πέμπει ὑετὸν εἰς τὴν γῆν, καὶ τὴν δροσίζει εἰς βοήθειαν, καὶ κυβέρνησιν τῆς Νήσου.

Μερικαῖς φοραῖς ἐπίασε καὶ θανατικὴ νόσος, καὶ μὲ λιτανεῖαις, καὶ δεήσεσι, εὐγάνωντας τὴν ἁγίαν αὐτὴν Εἰκόνα, καὶ παρακαλῶντας τὴν ὁ λαὸς ἑκατέπαυσε, καὶ δὲν ἐπλάτυνε νὰ ἀφηνίση τὸν τόπον, καθὼς συμβαίνει εἰς ἄλλαις Χώρασι.

Εἰς τὸν καιρὸν ὅπου ἐπολεμᾶτον ἡ περίφημος Κρήτη ἀπὸ τοὺς ἀγαρηνοὺς, ἐφθασεν ἡ τῶν ἀγαρηνῶν ἀρμάδα εἰς ταύτην τὴν Νήσον, καὶ ἐβύγη πολὺ πλῆθος ἀπ' αὐτοὺς εἰς ἓνα χωρίον λεγόμενον τῆς κεράς, εἰς τὸν ποταμὸν τὴν νύκτα. κατ' οἰκονομίαν Θεοῦ καὶ τῆς κυρίας Μυρτιδιότισσας τοὺς ἐγνώρισαν τινὲς, καὶ κηρύσσοντας μὲ φωναῖς πῶς ἐφθασαν οἱ τοῦρκοι εἰς τὰ χωρία, ἔφυγαν ὅλοι, γυναῖκες καὶ παῖδις, καὶ ὅσοι ἦτον ἄνδρες τῶν ἀρμάτων ἐστάθησαν, καὶ ἐπολέμησαν. Εἰχαν πρόσταγμα ἀπὸ τὸν πασιὰ τοὺς, ὅτι ὡσὰν ἀκούσουν κτύπον ἀπὸ τὰ κάτεργα νὰ γυρίσουν εὐθὺς μετ' ὀλίγον λοιπὸν ἤκουσαν οἱ ἀγαρηνοὶ δύο βρονταῖς, καὶ λογίζοντας ὅτι εἶναι λουμπαρδιαῖς, ἐγύρισαν κατὰ τὴν προσταγὴν εἰς τὰ κάτεργα, καὶ μόνον ὅ,τι ἐδυνήθησαν ἔκαψαν, καὶ ἔκλεψαν, μὲ τινὰς τῶν Χριστιανῶν οὔτε ἐδλάβη, οὔτε ἐθανατώθη, μάλιστα πολλοὶ τῶν ἀγαρηνῶν ἔχασαν τὴν στράταν, καὶ ἔμειναν εἰς τὸ νησί, καὶ ὕστερον τοὺς εὗρηκαν. Θεωρῶντας δὲ ὁ πασιὰς τὸ φουσατόν τοῦ ὅπου ἐγύρισεν ἐτῆ ἐξαφνα, χωρὶς νὰ τοὺς κάμῃ τὸ σημάδι ὅπου τοὺς εἶχε παραγγείλῃ, ἡρώτα τὴν αἰτίαν. καὶ αὐτοὶ ἔλεγον πῶς ἤκουσαν δύο λουμπαρδιαῖς, καὶ ἐγύρισαν. Αὐτὸς δὲ θαυμάζωντας διὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν, ἔλεγε, πῶς βέβαια δὲν τοὺς ἔκραξε καθὼς τοὺς εἶχε σημειώσῃ, ὅμως οἱ Χριστιανοὶ ὅλοι ἐγνώρισαν πῶς ἦτον ἡ βρονταῖς ἀπὸ προστασίαν τῆς Θεοτόκου ὅπου τὴν ἐπικαλέσθησαν εἰς βοήθειαν, καὶ ταῖς ὥραις ἐκείναις ἔκαναν παρακλήσεις καὶ λιτανεῖαις ἔμπροσθεν εἰς τὴν ἁγίαν Εἰκόνα τῆς Μυρτιδιότισσας.

Εἰς τὸν Χρόνον αψκβ'. τῇ πρώτῃ τοῦ Φεβρουαρίου Μηνὸς εὐρισκόμενος ἓνας Ἀρχοντας τὸ ὄνομά του Ἰωάννης, τὸ γένος Καλούτζης εἰς τὸ ὀφφίκιον τῆς Καγγελαρίας (ἦτον δὲ ἡμέρα Κυριακὴ ἡ πρώτη τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης τεσσαρακοστῆς, ἡ τοῦ τῆς Ὁρθοδοξίας, εἰς ταῖς πέντε ὥραις τῆς αὐτῆς ἡμέρας, καὶ ἀναγινώσκοντας κάποια χαρτία ὅπου ἐδιελάμβανον ὑποθέσεις ἐδικὰς του, ἄρχησεν ἡ γλῶσσά του νὰ τραυλίζῃ, καὶ μετ' ὀλίγον σφαλίζωντας τὰ ὀμμάτιά του, καὶ μένοντας ἀκί-

νηται· καὶ αἰσθήσεις αὐτοῦ ἔμεινεν ἄφθογγος, καὶ ἄλαλος· με-
βρυγμὸν μεγάλον τῶν ὀδόντων αὐτοῦ καὶ ταραγμὸν ὅλου τοῦ
σώματος αὐτοῦ. ὅθεν ἐξέστησαν οἱ παρόντες διὰ τὸ συμβεβη-
κὸς, καὶ ἀσυκώνοντες τὸν ἀσθενῆ τὸν ἔθεσαν εἰς τὴν κλίνην,
ὅπου ἦτον εἰς τὸ αὐτὸ ὀφρῖκιον. Καὶ κηρυχθέντος αὐτοῦ τοῦ
ἐλεεινοῦ συμβάματος, ἔφθασαν εἰς τὴν θεωρίαν αὐτοῦ ὅλοι οἱ
συγγενεῖς, καὶ φίλοι τοῦ ἀσθενοῦς, καὶ μετ' αὐτοὺς ἡ γυνή
του, ἡ ὁποία κλαίουσα δεινῶς, καὶ τύπτωντας τὸ στῆθος ἐ-
πικαλεῖτο μετ' εὐλάβειαν καὶ πίστιν ἔνθερμον τὸ θεόσεπτον ὄ-
νομα τῆς Ἀειπαρθένου καὶ Θεοτόκου Μαρίας τῆς Μυρτιδιό-
τισσας. ἔκραζαν δὲ καὶ τὸν Ἀκέστορα, ὅς τις ἦτον ἔμπειρος,
καὶ τέλειος εἰς τὴν ἱατρικὴν. καὶ ἐπιμελῶς ἐπιχειρισθεὶς πό-
λιν φάρμακα ποσῶς δὲν ὠφέλησαν. καὶ βλέποντες τὴν σφο-
δρότητα τοῦ κακοῦ, ἐπῆραν τὸν ἀσθενῆ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ
ὑπὸ τεσσάρων βασταζόμενον διὰ τὴν δόσιν τέλους, νομίζοντες
τὸν ὅλοι ὡς νεκρόν. Ἐμείνεν οὖν εἰς τέτοιαν κατάστασιν ἕως
τὸ πρῶτ' αὐτῆς τρίτης, καὶ εἰς ὅλον ἐτοῦτο τὸ διάστημα δὲν ἔ-
παυεν ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων αὐτοῦ, ἡ στρέβλωσις τοῦ σώ-
ματος αὐτοῦ, ἡ ἐπίδρασις τῆς γλώσσης αὐτοῦ, ἡ κωφότης τῶν
ὠτίων αὐτοῦ, καὶ τὸ κλειθρον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. εἰς τὴν
ὅπου ἔδωκεν ἀφορμὴν τὴν ἐτοιμάσουσι τὰ ἀναγκαῖα πάντα
τοῦ ἐνταφιασμοῦ του. Εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν ἐσυνέβη ὅπου ἡ
πανθαύμαστος ἁγία Εἰκόνα τῆς Θεοτόκου τῶν Μυρτιδιῶν ἤ-
τον εἰς τὴν ἐπισκοπὴν. ἐπεὶ δὲ κατὰ τὴν συνήθειαν καθέ-
κρονον κάνουν λιτανεῖαν εἰς ὅλην τὴν νῆσον, ἤγουν εἰς τὴν
χώραν, καὶ εἰς ὅλα τὰ χωρία, διὰ τὴν εὐλογίαν μετ' αὐτὴν προ-
σκυνητὴν παρρησίαν τῆς ὅλον τὸν Κόσμον. καὶ τότε ὁ Ἀρχιε-
ρεὺς, καὶ ἱερεῖς μετὰ τὴν θείαν ἱερουργίαν, προσελθούσας καὶ
ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ τὰ τέκνα ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας Εἰκόνης,
ὅλοι κλαίοντες μετ' εὐλαβείας, καὶ συντετριμμένης καρδίας,
ἔκαμαν παράκλησιν καὶ λιτανεῖαν διὰ τὴν ὑγίαν καὶ βοή-
θειαν τοῦ ἡμιθανοῦς Ἰωάννου. Καὶ τελειωθείσης τῆς Ἀχο-
λουθίας, ἐπιστρέψαντες ὅλοι εἰς τὸν οἶκον τὸν ἰδοῦσι τὸν ἄρρω-
στον, ὃ τοῦ θαύματος, τὸν ἡύρηκαν ἐλεύθερον παντὸς κακοῦ,
καὶ λαλοῦντα ὡς τὸ πρότερον, δίχως τινὸς σημείου ἀνάγκης.
Τοῦτο τὸ θαῦμα ἔφερε τὴν ἐκπληξιν εἰς ὅλους ὅπου τὸ εἶ-
δαν καὶ ἤκουσαν, ὅπου μεγαλοφῶνως ἔκραζον τὸ, Κύριε ἐλέ-

ησον. Λαβὼν λοιπὸν τὴν προτέραν αὐτοῦ ὑγίαν, ὑπῆγε σω-
ματικῶς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν πανοικί, εὐφραινόμενος, καὶ ἀ-
γαλλόμενος, ὑμνῶντας καὶ εὐχαριστῶντας μετ' ἐκείνην εὐλά-
θειαν καὶ κατάνυξιν τὴν κυρίαν τὴν Μυρτιδιότισσαν, εἰς τὸ
ἐξαίσιον καὶ φρικτὸν τερατούργημα, ὅπου ἔκαμε πρὸς αὐτὸν,
καὶ ἀφιέρωσεν εἰς σημεῖον εὐχαριστίας εἰς τὴν ἁγίαν Εἰκόνα
ἓνα ζευγάρι βραχιόλια χρυσᾶ, εἰς αἰδιδόνον μνήμην τοῦ θαυμα-
στοῦ ἔργου τῆς Θεομήτορος.

Ὅχι μόνον αὐτὰ τὰ θαύματα, ἀλλὰ καὶ ἄλλα ἄπειρα ἔ-
καμε καὶ κάνει καθεκάστην ἡμέραν, ὅπου εἶναι ἀδύνατον νὰ
τὰ φανερώσωμεν ἐγγράφως, καὶ τί λέγω· μόνον ἡ θεωρία τῆς
αὐτῆς Εἰκόνης φανερώνει τὴν μεγάλην χάριν ὅπου ἔχει. Καὶ
τόσον αὐξήσεν ἡ κοινὴ εὐλάβεια εἰς τοὺς Χριστιανοὺς, ὅπου
ἀπὸ τὰ τασσήματα, ἀγκαλὰ καὶ εἰς πτωχὴν νῆσον, εἶναι ὁ-
λόχρυσον, μετ' ἔμπροσθεν τῆς ἑνῆς χλιδῶνα, ἥτοι κολάναν μεγá-
λην, καὶ ἐγκόλπιον μετ' ἀποτίμωσιν πέτραις καὶ μαργαριτάρια,
ἔξω ἀπὸ ἄλλα χρυσάρια, ἀσήμια, καὶ ἄλλα σκεύη, καὶ ὑπο-
στατικὰ ὅπου ἔχει τὸ Μοναστήριόν τῆς, ὅπου εἶναι τόπος ἀ-
γίος, καὶ μόνον νὰ ὑπάγῃ τινὰς γέμει ψυχικῆς χαρᾶς καὶ ἀ-
γαλλιάσεως.

Λοιπὸν πατέρες καὶ ἀδελφοί μου Χριστιανοί, ἐπεὶ δὲ καὶ
ἔχομεν τέτοιον θαύμαρον πλήρη θείας χάριτος, καὶ δωρεᾶς,
ὅλοι ἀσηκωθῆτε μετ' εὐλάβειαν, καὶ μετ' αὐτὴν συμφωνίαν στερεᾶς
πίστεως, ἃς παρακαλέσωμεν, ἃς εὐχαριστήσωμεν, ἃς δοξολο-
γήσωμεν τὴν χάριν τῆς λέγοντες.

Μαρία, Κυρία καὶ Δέσποινα πάντων ἡμῶν, Βασίλισσα τοῦ
Οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, Μητέρα τοῦ ὑψίστου Θεοῦ, Παρθένη τῶν
παρθένων, Μητέρα τῶν Μητέρων, ἡ σκέπη καὶ καταφυγὴ τῶν
πιστῶν, ἡ προστασία τῶν εἰς σὲ προστρέχόντων, ἡ Σωτηρία
τῶν ἁμαρτωλῶν, τῶν πλανωμένων ἡ ὁδηγία, τῶν ἀβοηθήτων
ἡ βοήθεια, τῶν θλιβομένων ἡ παρηγορία, τῶν κινδυνεύόντων
ἡ λύτρωσις, τῶν ἀσθενούντων ἡ ἱατρεία, τῶν πεινῶντων ἡ
τροφή, τῶν ὀρφανῶν ἡ ἐπικουρία, τῶν χηρᾶν ἡ ἐπίσκεψις,
τῶν ὀρθοδόξων βασιλέων τὸ κραταίωμα, τῶν εὐλαβῶν ἱερέων
τὸ καύχημα, τῶν μοναχῶν τὸ ἀγλαῖσμα, τῶν πιστῶν τὸ
στήριγμα, ἀπάντων τῶν Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον, ὁμολο-
γοῦμεν τὰς χάριτας, κηρύττομεν τὰ ἄπειρά σου θαύματα,

εὐχαριστοῦμέν σου τὴν εὐσπλαγχνίαν, δοξάζομέν σου τὴν εὐ-
εργεσίαν, προσκυνοῦμεν τὴν ἄκραν σου ἐλεημοσύνην καὶ βοή-
θειαν, ὅπου ἔκαμες καὶ καθεκάστην κάνεις εἰς ἡμᾶς τοὺς ἁ-
μαρτωλοὺς.

Ἐτι δὲ παρακαλοῦμεν τὴν μεγάλην σου παρρησίαν μητρόθεε
Δέσποινα, καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐρχόμενον, μὴ ἀπορρί-
ψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, ἀλλὰ δίδε εἰς ὅλους τὴν
συνηθισμένην σου βοήθειαν. διότι ἄλλην καταφυγὴν δὲν ἔχο-
μεν ὅλοι οἱ κατοικοῦντες εἰς ταύτην τὴν Νῆσον παρὰ τὴν χά-
ριν σου. ἐσένα ἔχομεν καύχημα. ἐσένα ἔχομεν βοηθόν. εἰς τὰ
χεῖλη μας πάντα ἐσὺ ἡ Μυρτιδιότισσά μας μελετᾶται. εἰς τὸ
σῶμα μας πάντοτε τὸ ἅγιόν σου ὄνομα εὐρίσκεται δεδοξασ-
μένον. καὶ εἰς τὴν καρδίαν μας πάντα ἐσένα παρακαλοῦμεν
νὰ μᾶς βοηθῇ. καὶ ἀγκαλὰ σοῦ πταίωμεν μὲ χίλιας κκαῖς
πράξεις κάθε ἡμέραν, ἀλλ' εἰς ἄλλον πάλιν δὲν προστρέχομεν
παρὰ εἰς τὴν εὐσπλαγχνίαν σου, ὦ Μήτηρ τοῦ Ὑπερουσπλάγ-
χνου Θεοῦ ἡμῶν νὰ μᾶς ἀξιῶσθαι τῆς συγχωρήσεως. Εἰς τὰς
χεῖράς σου ὅλην μας τὴν ἐλπίδα ἀποθέτομεν, καὶ ἐσένα πα-
ρακαλοῦμεν νὰ μᾶς λυτρώνης ἀπὸ κάθε πειρασμὸν ὁρατῶν,
καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν καὶ νὰ μᾶς φωτίζῃς νὰ κάμωμεν πάντοτε
τὸ συμφέρον τῆς σωτηρίας μας, διὰ νὰ ἀξιωθοῦμεν τῆς Βα-
σιλείας τῶν Οὐρανῶν. ἥς γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν τῇ
θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ὡδὴ, ζ'. Ἡ κάμηρος Σωτήρ. *Περιστερὰν.*
ΑΓΝΗΝ Περιστερὰν τὴν ἀμόλυντον, τὴν τὸν Θεὸν ἀφράστως
κυσήσασαν, ὑμνήσωμεν συμφώνως, τὸ τῶν πατέρων ἀγλάισμα.
Καύχημα.

Γηθόμενοι πιστῶς εὐφημήσωμεν τὸ Καύχημα Πιστῶν τὴν
Πανάκραντον, Μητέρα τοῦ ὑψίστου, καὶ Θεοῦ τῶν Πατέρων
ἡμῶν.

Νίκηρ.

Νικήσαντες τὰ πάθη τοῦ σώματος, αὐξήσωμεν ψυχῆς τὰ
χαρίσματα. ἡ Νίκη γὰρ ἐπέστη, κατ' ἐχθρῶν ἡ Παντάνασσα.

Γέφυρα.

Ἡ Γέφυρα Θεοῦ ἡ πανθούμαστος, τοὺς ἐκ τῆς γῆς πισ-

τοὺς ἡ μεταγούσα, πρὸς Οὐρανὸν ὑπάρχεις, Σὺ Παναγία Θεό-
νυμφε.

Χώραν.

Μεγάλως ἐδοξάσθης Πανάκραντε. ὅτι ἐν σοὶ κατόκησε
Κύριος, ὁ μὴ χωρῶν ἐν πᾶσι, Χώραν δὲ αὐτοῦ σε κατέστησε.

Παστάδα.

Ἐν σῇ Γαστρὶ οἰκήσας ὁ Ὑψίστος, ὡς ἔμψυχον Παστάδα
σε ἔδειξε, καὶ καθηγιάσέ σε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ αὐτὸς Εἰρμός.

ΡΟΜΦΑΙΑΝ ΣΕ γινώσκωμεν Δέσποινα παγίδων διαβόλου ἐ-
λοθρευτοῦ. διὸ σε ἀνυμνοῦμεν ὡς τοῦ Θεοῦ Μητέρα.

Ἡ γέννησίς σου Κόρη παράδοξος, ἡ Κοίμησις φρικτὴ καὶ
ἐξάίσιος. ὅθεν σε καὶ θαυμάτων ὡκεανὸν ὀρώμεν.

Τὸ ἄφραστον καὶ μέγα Μυστήριον, τῆς σῆς λοχείας Νύμφη
ἀνύμφευτε, ἐν βάτῳ καιομένη, Μωῦσῃς προσώρα.

Ἄλλος. Ἀρτίθεον προσαιγμα.

ΝΕΚΡΩΣΕΩΣ σώματος τὴν ἰατρείαν, ὁρῶν ὁ Παράλυτος
μεγάλως ἐξεπλήττετο, καὶ σὲ τὴν πανάκραντον πίστει καὶ
πόθῳ πολλῷ, βοῶν ἀνεδύξαζε. σὺ εἰ εὐλογημένη καὶ ὑπερέν-
δοξος.

Ἐν πίστει καὶ πόθῳ σοὶ προσπεφευγότες, Παρθένε πανά-
κραντε οἱ πεπτωκότες δοῦλοί σου, ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις καὶ
νεκρωθέντες δεινῶς, ἔγειρον δεόμεθα, τοὺς σὲ ἀνευφημοῦντας
τὴν ὑπερένδοξον.

Ὁ οἶκός σου πάντοτε πᾶσιν ἐφάνθη, πηγὴ ἀγιάσματος καὶ
βρίσις ἀνεξάντλητος, ἰάματα βλύζουσα τοῖς προσιοῦσι πισ-
τῶς. ὅθεν προσκυνοῦμεν εὐσεβῶς, σὲ τὴν εὐλογημένην καὶ ὑ-
περένδοξον.

Νῦν πάντως πεπλήρωται τῶν Ὁρθοδόξων, τὸ στίφος Πα-
νάκραντε κράς, καὶ ἀπονέμει σοι, χαριστήριον αἶνον καὶ με-
γαλύνει φαιδρὰς Κόρη τὰ θαυμάσια. σὺ γὰρ εὐλογημένη καὶ
ὑπερένδοξος.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ὡδὴ, η'. Ὁ φρίττουσι Ἀγγελοι. Πλάκα.

ΛΑΟΙ τὴν πανάκραντον αἰνέτωμεν λαμπρῶς, Πλάκα τὴν θε-
όγραφον ἡ δέδοτε Μωσῇ. ἐν ἡ ἐπεγράφη ἐν δακτύλῳ Θεοῦ λό-
γος ὁ ζῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πόκον.

Εὐκλείας ἐφυνμίους τιμῶμεν σε ἀγνή τὸν Πόκον τὸν ἐν-

δρόσον ὃν εἶδε Γεδεών. ἐν ᾧ οὐρανόνθεν καταβὰς ὁ χριστός. ἐ-
δρόσεις πάντας τῆς σωτηρίας δρόσον.

Ὅρος ἀλατόμητον

Τὸ μέγα Μυστήριον τοῦ τόκου σου ἀγνή, Ὅρος ἀλατόμη-
τον προσεῖδε Δαυὶδ, ἀνάνδρως τεκοῦσαν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ.
διὸ σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. *Ρόδον.*

Ἰδοὺ πᾶσιν ἤνθησε τὸ Ῥόδον Ὡση, μυρίζουσα ἅπαντας
σωτήριον ὄσμην, ἡ μόνη Παρθένος ἡ τεκοῦσα Χριστόν. ἥνπερ
εὐλογοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. *Ὀλκὰς.*

Ὀλκὰς, ἀγλαόμορφος ἐπέφανας ἡμῖν. δι' ἧς ἡ μετὰ βασις
ἐκ γῆς πρὸς Οὐρανόν, πιστοῖς ἐγεγόνει ὡς τεκοῦσα Θεόν. διὸ
σε ὑμνοῦμεν ἀγνή εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σιών, καὶ πόλις.

Σιών Θεοῦ ἔμφυχον, καὶ πόλιν μυστικὴν, ἐφ' ἣν κατεσκή-
νωσεν ἀρρήτως ὁ Θεός, σὲ εἶδε Παρθένε Ζαχαρίας ποτὲ, καὶ
σὲ ἀνυμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λαβίδα.

ΚΑΛΩΣ σὲ προσέφυσε Λαβίδα μυστικὴν τὸν ἄνθρακα φέρουσαν
τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, Χριστόν τὸν Σωτῆρα Ἡσαίας ποτὲ, διὸ
σε ὑμνοῦμεν τὴν κεχαριτωμένην.

Ὁ αὐτὸς Εἰρμός.

ΥΜΝΟΥΜΕΝ ΣΟΙ Δέσποινα θαυμάτων τοὺς κρουνούς, καὶ
σὲ μεγαλύνομεν ὡς κέντρον τῆς ζωῆς. ἐκ σοῦ γὰρ λαμβάνει
πᾶς πιστὸς ἱλασμόν, ἀνυμνολογόν σε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λαοὶ νῦν προσέλθετε τῷ θεῷ ἱερῷ, Κυθήρων ἐν ἄσμασι
καὶ στέψατε λαμπρῶς, Μητέρα τοῦ πάντων βασιλέως Χρισ-
τοῦ, ἡμῖν χορηγοῦσαν δωρεὰς ἀκενώτους.

Ὅν τάξεις Δυνάμεων οὐ δύνανται ὁρᾶν, σὺ κόρη Θεοῦ μφε
γεγέννηκας ἐν γῇ καὶ ἔθρεψας βρέφος ἐν ἀγκάλας τῆς σαῖς,
Θεὸν πρὸ αἰώνων, ὦ Μυστηρίου ξένου.

Γαστήρ τῆς προμήτορος ἀπέτεκε φθορὰν, γαστήρ Θεομή-
τορος ἐξήνθησεν ἡμῖν, ἀφθαρσίαν ὅντος εἰσπογεῖτε καὶ ὑπερυ-
ψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἰρμός ἄλλος. Κάμινος ποτὲ

ΠΑΝΤΩΝ τῶν πιστῶν σὺ εἶ ἡ προστασία, καταφυγή τε καὶ
δικασμα, ἐλπίς τε καὶ στήριγμα, Θεοτόκε ἀειπάρθενε. διὸ

πάντες γεραίρομεν ψάλλοντες, εὐλογοῦμεν εὐλογημένα Παρθέ-
νε τὸν τόκον σου.

Ῥῦσαι με ἀγνή δεινῶν ἀρρωστημάτων, τῶν τῆς ψυχῆς τε
καὶ τοῦ σώματος παθῶν ἐκκαθαίρουσα, καὶ πταισμάτων δὲ
συγχώρησιν τῷ πόθῳ σε καὶ πίστει δοξάζοντι, χαίρε εὐλογη-
μένα Παρθένε χαίρε πανθαύμαστε.

Ὅλος ἐν χαρᾷ, ὅλος ἐν κατανύξει, πᾶς ὁ χριστιάνος συ-
νήροισται, λαὸς τοῦ ὑμῆσαι σου τὰ θαυμάσια Θεόνυμφε, Πα-
ράλυτον γὰρ ἡγεῖρας ψάλλοντα, ἐν αἰνέσει, δεδοξασμένη χαίρε
παμμακάριστε.

Σὺ τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα ὑπάρχεις, τῶν Ἀποστόλων
τὸ κραταίωμα, Μαρτύρων τὸ στήριγμα, ἱερέων ἐγκαλλώπισμα,
πάντων ἡμῶν τὸ καύχημα, διὸ σὲ ἀνυμνοῦμεν δεδοξαμένα
παντευλόγητε.

Καταβασία. Παιδες εὐαγεῖς.

Ὡδὴ. β'. Τὴν φωτοφόρον Νεφέλην. Λαμπάδα.

ΑΓΑΛΛΙΩΜΕΘΑ πάντες, οἱ μετὰ πόθου τιμῶντες, τὴν Θεο-
μήτορα πιστοὶ τὴν Λαμπάδα τὴν θεῖαν, τὴν ἀναλάμψασαν
τὸ φῶς, τῆς θείας λαμπρότητος καὶ ἔλκουσαν, εἰς ὁδὸν Σω-
τηρίας τοὺς ἐν πλάνῃ διατρίβοντας αἰσχροῦς.

Θησαυρόν.

Λευχειμονεῖτω ἡ κτίσις, καὶ πᾶσα βρότειος φύσις, τέτευχε
γὰρ τὸν θησαυρόν χαρισμάτων τῶν θεῶν, τῆς ἀμβροσίας καὶ
ζωῆς, τὴν ἀμωμον Δέσποιναν πλουτίζουσαν τοὺς αὐτὴν προσ-
κυνοῦντας, μετὰ πόθου πλουτισμόν.

Αὐτὴν λογικῶν Προβάτων.

Αὐτρωσις Κόρη γενοῦ μοι, τοῦ πλκνηθέντος προβάτου,
περιπεσόντος τοῖς λησταῖς, καὶ δεινῶς πληγωθέντος, ἐπισυ-
νάγαγε καὶ εἰς θεῖα σκηνώματα ἡ τέξασα, τὸν ποιμένα τὸν
μέγαν, τῶν προβάτων ἡ αὐλή, τῶν λογικῶν.

Γῆρ ἐπαγγελίας, Κλήμα ζωῆς.

Ὡραῖος πάντα γενε πέλει, καὶ ὑπερόπθης πᾶσιν, ὁ ἀγεώρ-
γητος καρπός, ὃν ἐβλάστησας Κόρη, ἐπαγγελίας γὰρ ἡ γῆ,
καὶ τὸ Κλήμα τῆς ζωῆς σὺ τέφυκας, ἡ τεκοῦσα τὸν βότρυ,
σωτηρίας οἶνον σταζόντα ἡμῖν.

Διάδημα.

Νῦν ἐνεδύθημεν κλέος Θεοῦ τῆς υἱοθεσίας, καὶ ἀμαρτίας

τὴν ἀχλὺν ἐκδεδύμεθα πάντες, τῆς βασιλείου γὰρ στολῆς κα-
τηξίωσεν ἡμᾶς ἡ μόνη ἀγνή, τὸ Διάδημα κάλλους σωτηρίας,
ὡς τεκοῦσα τὸν Θεόν.

Σάπφειρον.

Ἀμαρτιῶν μου τὸν ζόφον, καὶ σκοτασμὸν τῆς ψυχῆς μου,
λάμπρουν μόνη ἀγαθὴ καὶ χαρὸς πλήρωσόν με, σὲ γὰρ ὁ Ἰε-
ζεκιήλ, ἐώρακε Σάπφειρον λαμπρότατον, ὥσπερ θρόνον βαστά-
ζουσιν ἐν κόλποις, τὸν φιλόνητον Θεόν.

Ὁ αὐτὸς Εἰρμός.

ΟΝ ΕΣΩΜΑΤΩΣΑΣ Κόρη, Παρθενομήτορ Μαρία, ὑπὲρ ἡμῶν
τὼν εὐλαβῶς προσελθόντων ἐν τάχει, τεμένει σου τῷ ἱερῷ,
τὰ ἑόρτια ᾄσαι σὴ τῇ πηγῇ, χαρισμάτων παντοίων, μὴ δια-
λείπης ἱκετεύουσα.

Ἦμνον σοι Νύμφη προσφέρει, ἅπας λαὸς τῶν Κυθέρων,
δικαίως καὶ χρεωστικῶς, ὧν πλουσίως λαμβάνει, καὶ ἀενάως
δωρεῶν, ἐκ σοῦ Παναμώμητε καὶ ἐκβοᾷ, εὐχαρίστω καρδίᾳ,
μεγαλύνων σὲ βροτῶν καταφυγὴν.

Ἰδοὺ παράλυτος μέλει, τὴν ἐν αὐτῷ γεγυῖαν, θαυματο-
ποίησιν ἀγνή, καὶ τρανῶς καταγγέλει, τὴν εὐσπλαγχνίαν τὴν
ἐκ σοῦ, Παρθένε πανάχραντε εὐχαριστῶν, καὶ λαμπρῶς σὲ κη-
ρύττει ἱατρίας θησαυρόν.

Σὲ οὐρανῶν πλατυτέρα, καὶ Σεραφίμ ἀνωτέρα, τὴν ἐκ
πασῶν τῶν γενεῶν ἐκλεχθεῖσαν Μητέρα τοῦ πρὸ αἰώνων ἐκ
Πατρὸς ἀρρεύτως καὶ ἀρρήτως ἐκλάμπαντος, χρεωστικῶς
προσκυνούμεν ἐκ πόθου καταφεύγοντες ἐν σοί.

Ἀνάκτορα τέτοκας τὸν τοῦ παντὸς Πανάχραντε τῆς Τριά-
δος τὸν ἕνα Θεὸν παντέλειον, ἔχουσα παρρησίαν μεγίστην οὖν
πρὸς αὐτὸν, μὴ παύσῃ πρεσβεῖν, σωθῆναι τοὺς πόθῳ σε Θε-
οτόκον μεγαλύνοντας.

Δοξάζωμεν ἅπαντες, καὶ πίστει προσκυνήσωμεν, τὴν παν-
κραντον Κόρη τὴν ἱαμάτων πηγὴν· ῥῶσιν γὰρ νοσοῦσι παρέ-
χει τοῖς εὐσεβῶς ἐπικαλουμένοις, αὐτὴν, καὶ παράλυτον, ὑ-
γιᾶ ὅλον εἰργάσατο.

Ὡς μέγιστον ἔρεσμα τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, τὴν ἀσπόρως
τεκοῦσαν Χριστὸν τὸν πάντων Θεόν, πάντες οἱ πιστοὶ σὲ ὑ-
μνοῦμεν πανευλαβῶς, καὶ σὲ προσκυνούμεν, τὴν πάναγνον Δέ-
σποιναν, εὐσεβῶς σὲ μεγαλύνοντες.

Ἀγγέλων ἀγλάισμα, μερόπων τὸ διάσωμα, ἐκκλησίᾳς ἡ
δοῦξ Πάναγνε πέφυκας, πάντων τῶν πιστῶν ἡ προστάτις καὶ
βοηθός, καὶ τῶν Κυθηραίων, ἐλπίς καὶ τὸ καύχημα, καὶ σὲ
πάντες μεγαλύνουμεν.

Καταβασία. Ἀπας γηγενής.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς συνέλλωμεν.

ΝΥΝ τῷ τεμένει δράμωμεν Μυρτιδίων τῷ θεῷ, ὅπως ψυχῆς
καὶ σώματος λάβωμεν τὰς ἰάσεις, παρὰ Μαρίας Παρθένου, καὶ
Θεοῦ ἡμῶν Λόγου, τοῦ γεννηθέντος ἐξ αὐτῆς, ὑπὲρ νοῦν τε
καὶ λόγον, ἵνα ἡμᾶς, ἐκ χειρῶν ἀρπάσῃ τοῦ διαβόλου, καὶ
πρὸς ζωὴν αἰώνιον, καὶ τρυφὴν ἐπανάγῃ.

Ἔτερον. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Ἐξεπλάγῃ εὐπρεπῶς τῶν Κυθηραίων ὁ λαὸς, τὸν Παρά-
λυτον ἰδὼν ἀνερμηνεύτως ὑγιᾶ, καὶ μέγα ἀνεκράυγασε, σὺ
μόνη Θεοτόκε τῶν πιστῶν ἡ βοήθεια.

*Εἰς τοὺς αἵνους, τὸ, Πᾶσα προή. ἰστώμεν στίχ. δ'. Καὶ
ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος α'.*

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

ΘΥΜΙΑΤΗΡΙΟΝ θεῖον, ἐν ᾧ ἀνθραξ Χριστὸς, ἐκκλῶν ἀμαρ-
τίας, τῶν πιστῶς προσδραμόντων, τῷ ἱερῷ τεμένει Μητρὸς
τῆς αὐτοῦ, ἀνυμνήσωμεν ἅπαντες, καὶ ἀλαλάζωμεν αἶνον ἀγ-
γελικόν, τῷ ἐξ αὐτῆς ἀποτεχθέντι σαρκί.

Δεῦτε προθύμῳ καρδίᾳ ἀνευφημήσωμεν, τὴν ἀχραντον
Παρθένον τὴν ἡμᾶς ρυσμένην, παγίδων διαβόλου καὶ τῆς
φθορᾶς, καὶ πρὸς ζωὴν ἐπανάγουσαν· διὰ παντὸς γὰρ παρίσ-
ταται τῷ Θεῷ, πρεσβεύει ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὡς θαυμαστά σου τὰ ἔργα τῶν ἀγαθῶν χορηγέ· ὡς θη-
σαυρὸν γὰρ μέγαν τὴν ἀγίαν Παρθένον, παρέδωκας τῷ κόσμῳ,
ἐξ ἧς ἡ ζωὴ, καὶ τῶν νόσων ἡ ἰασις· αὐτὴν γὰρ ἔχομεν πάν-
τες μετὰ Θεόν, ἀντιλήπτορα καὶ φύλακα.

Δεῦτε ἀρύσασθε χάριν πάντες φιλόχριστοι, ἐκ τοῦ παν-
σέπτου οἴκου, τῆς Παρθένου Μαρίας, καὶ γὰρ ἀφθόνως βρῦει
ῥῶσιν ψυχῶν, καὶ σωμάτων τὴν ἰασιν, τοῖς ἐν αὐτῷ εἰσιούσι
καὶ παρ' αὐτῆς, αἰτουμένοις τὴν βοήθειαν.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος πλ. α'.

ΟΠΟΥ ἐπισκιάσῃ ἡ χάρις σου Πανάχραντε, ἐκεῖθεν τῶν ἀνι-
στῶν ἀλγυδόνων διώκεται ἡ δύναις τίς γὰρ μετοχὴ φωτός

πρὸς σκότος, ἢ ἐνεργητικῶν ἀγαθῶν πρὸς τιμωρίαν ἀθερά-
πευτον· διὸ καὶ ἡμεῖς τῇ κραταίᾳ τῆς εὐσπλαγγνίας σου σκέ-
πη προστρέχοντες, μὴ ὑπερίδῃς ἡμᾶς δεόμεθα, ἀλλ' ἐν τῇ
τῆς δυνάμεώς σου φρουρήσον σκέπη, Μαρία Χριστιανῶν τὸ
καύχημα.]

Δοξολογία μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

*Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Καθόσος Ὡδῆ,
γ'. καὶ στ'. Ἀπόστολον πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς.*

Ἀδελφοὶ εἴχετ ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιοῦματα.

Ζῆτει Νοεμβρίῳ κά.

*Καὶ τὸ Εὐαγγέλιον ὁμοίως τῆς ἡμέρας τῆς
ιδίως Ἑορτῆς κά. Νοεμβρίου.*

Σημ. Ἀνηγέρθη ὁ πάνσεπτος παὼς τῆς υπεραγίας Μυρι-
διοτίσεως ἐκ θεμελειῶν μεγαλοπρεπῶς δι' ἐξόδων μὲν τῶν
φιλοχρίστων καταίκων τῆς Νήσου Κυθέρων, δι' ἐπιστασίας δὲ
καὶ μεγάλων θυσιῶν τοῦ πανεδουλοκρατοῦ ἡγουμένου Ἀγα-
θαγγέλου Καλλιγέρου.

*Μεγαλυναίσιον ἐν τῷ ἑσπερίῳ.
Πάντα γε παρὰ τὴν Χριστιανὴν θύαν προσηλὰ τῇ τιμῇ τῶν
σφαιρικῶν μετὰ τῶν ἡμερικῶν χαρισμῶν εὐδοκίῳσταις ἐπὶ τῇ
ἡμερᾷ τῶν σάμνῶν ὁσιῶν ΤΕΛΟΣ.*

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΥ